

บทความวิจัย

เรื่อง การสร้างภาพแทน และการยอมรับกลุ่ม LGBTQ+ ในเกาหลีใต้ และไทยผ่านภาพยนตร์

โดย

นางสาว อรนิชชา ประมาคะเต

รหัสนักศึกษา 620510353

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์บัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อบทความวิจัย	การสร้างภาพแทน และการยอมรับกลุ่มLGBTQ+ ในเกาหลีใต้ และไทยผ่านภาพยนตร์
ผู้เขียน	นางสาวอรณิชชา ประมาคะเต
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิพัฒน์ สุยะ
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

บทความวิจัย “การสร้างภาพแทน และการยอมรับกลุ่มLGBTQ+ ในเกาหลีใต้ และไทยผ่านภาพยนตร์” มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาการนำเสนอภาพแทนกลุ่มความหลากหลายทางเพศ (LGBTQ+) และแนวความคิดที่แฝงอยู่ในสื่อภาพยนตร์ในเกาหลีใต้ และไทย และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับกลุ่มความหลากหลายทางเพศในเกาหลีใต้ และไทย โดยศึกษาผ่านภาพยนตร์เรื่อง Sweet Munchies และภาพยนตร์เรื่องแปลรักฉันด้วยใจเธอ

จากการศึกษาพบว่า การนำเสนอของภาพยนตร์เรื่อง Sweet Munchies มีการนำเสนอเกย์ในสองลักษณะ 1. เกย์ที่เปิดเผยตัวตน ตัวละครลักษณะนี้ ภาพยนตร์จะสร้างภาพของตัวละครให้ต่างตัวโดดเด่นกว่าตัวละครอื่น และ 2. เกย์ที่ไม่เปิดเผยตัวตน ตัวละครลักษณะนี้ ภาพยนตร์จะสร้างภาพของตัวละครให้ไม่แปลกแยกจากสมาชิกใจสังคม และแนวความคิดที่แฝงอยู่ในภาพยนตร์ได้แก่ แนวคิดปิตาธิปไตย แนวคิดศาสนาคริสต์ และแนวคิดระบบอาวุโส ส่วนภาพยนตร์เรื่อง แปลรักฉันด้วยใจเธอ มีการนำเสนอเกย์ในสามลักษณะ 1. เกย์ที่เพิ่งค้นพบตัวเอง 2. เกย์ที่ไม่เปิดเผยตัวตน และ 3. เกย์ที่เปิดเผยตัวตน โดยภาพยนตร์เรื่องนี้จะไม่มีการสร้างภาพของเกย์ให้แตกต่างจากสมาชิกคนอื่น แต่จะใช้สัญลักษณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวละครเป็นนัยยะของการเข้าใจเพศวิถีของตัวละคร และแนวคิดที่แฝงอยู่ในภาพยนตร์ได้แก่ แนวคิดผู้ชายในครอบครัวจีน

และด้านปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับกลุ่ม LGBTQ+ ในเกาหลีใต้ คือ การเข้ามาของอิทธิพลแนวคิดขงจื้อ ความเชื่อศาสนาคริสต์ ที่ส่งผลให้เกาหลีใต้ยังคงเป็นอนุรักษนิยมอยู่ในปัจจุบัน และปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับกลุ่ม LGBTQ+ ในไทย คือ แนวความคิดพุทธเถรวาท การเข้ามาของความคิดแบบวิกตอเรีย และอิทธิพลการแพทย์ตะวันตก แต่เมื่อเปรียบเทียบแล้วสังคมไทยจะยอมรับกลุ่ม LGBTQ+ มากกว่าเกาหลีใต้ แต่เป็นการยอมรับแบบ “ทนได้แต่ยอมรับไม่ได้” คือคนส่วนใหญ่รับได้กับการมีอยู่ของคนกลุ่มนี้ ให้เสรีภาพในการแสดงออก แต่ยังจัดให้เป็นความไม่ปกติอยู่เห็นได้จากกฎหมายที่ยังไม่คุ้มครองสิทธิของคนกลุ่มนี้ ผิดกับสังคมเกาหลีใต้ที่ยังค่อยยอมรับคนกลุ่ม LGBTQ+ ผู้คนไม่มีเสรีภาพในการแสดงออก ต้องปกปิดเพศวิถีของตนเองไว้ เพราะทัศนคติที่ไม่ดีของสังคมต่อความหลากหลายทางเพศ

คำสำคัญ : การสร้างภาพแทน, ความหลากหลายทางเพศ, สังคมเกาหลี, สังคมไทย, Sweet Munchies, แปลรักฉันด้วยใจเธอ

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่อง การสร้างภาพแทน และการยอมรับกลุ่มLGBTQ+ ในเกาหลีใต้ และไทยผ่านภาพยนตร์ เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450 112 การศึกษาเอกเทศ (Independent Study)

บทความวิจัยชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ดี บทความวิจัยชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์พิพัฒน์ สุยะ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และให้คำปรึกษาด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง จนทำให้งานวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆเอกเอเชีย และเพื่อนๆสมัยมัธยมที่คอยให้กำลังใจ และรับฟังปัญหาของข้าพเจ้า ขอขอบคุณเพื่อนๆบนอินเทอร์เน็ตของข้าพเจ้าที่คอยถามไถ่สารทุกข์สุกดิบ และพูดคุยกับข้าพเจ้าทุกวัน และขอขอบคุณครอบครัวของข้าพเจ้าที่กำลังใจเสมอมา

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือ ข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

อรนิชชา ประมาคะเต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพ.....	ง
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มา และความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	3
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.4 การทบทวนแนวความคิด และงานศึกษาที่เกี่ยวข้อง.....	3
1.5 วิธีดำเนินการศึกษา.....	8
1.6 ขอบเขตการศึกษา.....	8
บทที่ 2 ข้อมูลภาพยนตร์.....	9
2.1 ภาพยนตร์เรื่อง Sweet Munchies.....	9
2.2 ภาพยนตร์เรื่อง แพลร์รักฉันด้วยใจเธอ.....	13
บทที่ 3 การสร้างภาพแทนกลุ่ม LGBTQ+ และปรัชญาที่แฝงอยู่ในภาพยนตร์.....	17
3.1 การสร้างภาพแทนกลุ่ม LGBTQ+ ของภาพยนตร์เรื่อง Sweet Munchies.....	17
3.2 การสร้างภาพแทนกลุ่ม LGBTQ+ ของภาพยนตร์เรื่อง แพลร์รักฉันด้วยใจเธอ.....	23
3.3 แนวคิดทางปรัชญาในภาพยนตร์เรื่อง Sweet Munchies.....	28
3.4 แนวคิดทางปรัชญาในภาพยนตร์เรื่อง แพลร์รักฉันด้วยใจเธอ.....	32
บทที่ 4 การยอมรับกลุ่ม LGBTQ+.....	34
4.1 การยอมรับกลุ่ม LGBTQ+ ในประเทศเกาหลีใต้.....	34
4.1.1 สังคมเกาหลีใต้.....	34
4.1.2 การเคลื่อนไหวของกลุ่ม LGBTQ+ ในเกาหลีใต้.....	35
4.1.3 ทศนคติของคนในสังคมต่อกลุ่ม LGBTQ+ ในเกาหลีใต้.....	37
4.2 การยอมรับกลุ่ม LGBTQ+ ในประเทศไทย.....	38
4.2.1 สังคมไทย.....	38
4.2.2 การเคลื่อนไหวของกลุ่ม LGBTQ+ ในไทย.....	40
4.2.3 ทศนคติของคนในสังคมต่อกลุ่ม LGBTQ+ ในไทย.....	41
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย.....	43
บรรณานุกรม.....	47

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 ภาพยนตร์เรื่อง Sweet Munchies.....	9
ภาพที่ 2.2 พัก จินซอง.....	11
ภาพที่ 2.3 คิม อาจิน.....	11
ภาพที่ 2.4 คัง แทวาน.....	12
ภาพที่ 2.5 ภาพยนตร์เรื่อง แพลรักฉันด้วยใจเธอ.....	13
ภาพที่ 2.6 เต๋.....	15
ภาพที่ 2.7 โอ้เอ๋ว.....	15
ภาพที่ 2.8 บาส.....	16
ภาพที่ 2.9 ตาล.....	16
ภาพที่ 3.1 พัก จินซองใส่สูทสีสุดฉลาด ทางด้านซ้าย.....	17
ภาพที่ 3.2 พัก จินซองใส่สูทสีนสูง ทางด้านซ้าย 2.....	17
ภาพที่ 3.3 พักจินซองใส่ชุดเซฟ และผ้ากันเปื้อนสีสุดฉลาด.....	17
ภาพที่ 3.4 พัก จินซองแสดงความประหม่าด้วยการเอาผมตัดหู.....	18
ภาพที่ 3.5 พัก จินซองนั่งรอในห้องรับรอง.....	18
ภาพที่ 3.5 คิม อาจินบอกเหตุผลที่เลือกเซฟเกย์.....	19
ภาพที่ 3.6 คิม อาจินบอกเหตุผลที่เลือกเซฟเกย์ 2.....	19
ภาพที่ 3.7 พีตินัมพุดกับ พัก จินซอง.....	19
ภาพที่ 3.8 พีตินัม จับมือทักทายพัก จินซอง.....	20
ภาพที่ 3.9 พีตินัม จับมือทักทายพัก จินซอง 2.....	20
ภาพที่ 3.10 นักเลงสร้างความวุ่นวายในร้าน.....	20
ภาพที่ 3.11 นักเลงสร้างความวุ่นวายในร้าน 2.....	20
ภาพที่ 3.12 นักเลงสร้างความวุ่นวายในร้าน 3.....	20
ภาพที่ 3.13 นักเลงสร้างความวุ่นวายในร้าน 4.....	20
ภาพที่ 3.14 คังแทวานใส่สูทในตอนี่ 2.....	21
ภาพที่ 3.15 คังแทวานใส่สูทในตอนี่ 3.....	21
ภาพที่ 3.16 คังแทวานใส่สูทในตอนี่ 5.....	21
ภาพที่ 3.17 คังแทวานใส่สูทในตอนี่ 9.....	21
ภาพที่ 3.18 คัง แทวานคุยกับพ่อเรื่องการแต่งงาน.....	22
ภาพที่ 3.19 คัง แทวานคุยกับพ่อเรื่องการแต่งงาน 2.....	22
ภาพที่ 3.20 เต๋สวมเสื้อสีน้ำเงิน ในตอนที่ 1.....	23
ภาพที่ 3.21 เต๋สวมเสื้อสีฟ้า ในตอนที่ 2.....	23

ภาพที่ 3.22 เต้สวมเสื้อสีแดง ในตอนที่ 3.....	24
ภาพที่ 3.23 เต้ดมกระดาศที่เขียนด้วยปากกากลิ่นมพร้า.....	24
ภาพที่ 3.24 ดอกชบาแดง.....	24
ภาพที่ 3.25 ดอกชบาม่วง.....	24
ภาพที่ 3.26 ตาลใส่เสื้อชั้นในลายดอกชบาสีม่วง.....	25
ภาพที่ 3.27 เต้ระบายสีดอกชบาแดง.....	25
ภาพที่ 3.28 โอ้เอ๋วใส่แจ๊คเก็ต ตอนที่ 1.....	25
ภาพที่ 3.29 โอ้เอ๋วใส่แจ๊คเก็ต ตอนที่ 3.....	25
ภาพที่ 3.30 โอ้เอ๋วใส่เสื้อสีฟ้า ตอนที่ 4.....	26
ภาพที่ 3.31 โอ้เอ๋วใส่ยกทรง.....	26
ภาพที่ 3.32 บาสบอกชอบโอ้เอ๋ว.....	27
ภาพที่ 3.33 บาสเดินจับมือกับโอ้เอ๋ว.....	27

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มา และความสำคัญ

ความหลากหลายทางเพศ หรือ LGBTQ+ หมายถึงกลุ่มคนที่มีความรักหรือนิยมทางเพศที่รักเพศเดียวกัน โดย LGBTQ+ มีตัวย่อมาจาก L หรือ Lesbian (เลสเบียน) เป็นคำเรียกของผู้หญิงรักผู้หญิง G หรือ Gay (เกย์) เป็นคำเรียกของผู้ชายรักผู้ชาย B หรือ Bisexual (ไบเซ็กชวล) เป็นคำเรียกกลุ่มคนที่มีความรักกับเพศเดียวกัน หรือเพศตรงข้ามก็ได้ T หรือ Transgender (ทรานส์เจนเดอร์) เป็นคำเรียกผู้ที่เปลี่ยนแปลงเพศสภาพของตน ไปเป็นเพศตรงข้าม Q หรือ Queer (ควีร์) เป็นคำเรียกคนที่ไม่จำกัดตนเองเป็นเพศใด ๆ และไม่เกี่ยวกับเพศสภาพและเครื่องหมาย + ที่ใส่ต่อท้ายเพื่อให้ครอบคลุมถึงเพศวิถีอื่นๆ

ในปัจจุบันกลุ่ม LGBTQ+ เป็นกลุ่มที่สังคมให้ความสนใจมากขึ้น และเป็นที่ยอมรับในหลายประเทศ และมีกฎหมายคุ้มครองสิทธิต่างๆของคนกลุ่มนี้ มีกฎหมายอนุญาตให้คนเพศเดียวกันแต่งงานได้และได้สิทธิการคุ้มครองทางกฎหมายเฉกเช่นเดียวกับคู่แต่งงานต่างเพศ

ในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมาคนกลุ่ม LGBTQ+ มีพื้นที่บนสื่อมากขึ้น และการนำเสนอ LGBTQ+ ในสื่อบันเทิงมักจะถูกนำเสนอแค่ในบทบาทรองตัวละครมักมีลักษณะเป็นตัวตลก เป็นอาชญากร เป็นตัวประหลาด เป็นคนป่วยเป็นเหยื่อและเป็นชะตากรรมเช่นตัวละครผู้หญิงข้ามเพศมักจะมีลักษณะตัวละครที่มีความมั่นใจกล้าแสดงออก มีความรุนแรงง่าย ตัวละครที่เป็นเกย์ ตูด มักจะมีลักษณะตัวละครที่เป็นตัวตลก เป็นคนสร้างสีสัน บ้ากาม จากการผลิตซ้ำของภาพลักษณ์ในรูปแบบนี้เป็นการสร้างภาพจำ (Stereotype) ที่ทำให้เข้าใจผิดนำไปสู่ความเกลียดชัง การเลือกปฏิบัติ การเหยียดเพศ ความรุนแรง และนำไปสู่การไม่ยอมรับในที่สุด

ประเทศไทยความหลากหลายทางเพศมีมาอย่างยาวนาน แต่ข้อมูลส่วนมากมักจะไม่ได้ได้รับการบันทึกอย่างเป็นทางการ เพราะองค์กรภาครัฐ ศาสนา และสถาบันการศึกษา มองว่าเป็นเรื่องไม่ปกติ โดยหลักฐานการมีอยู่ของกลุ่มความหลากหลายทางเพศสามารถเห็นได้จากพระไตรปิฎก พุทธชาดก และสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ เห็นได้จากหลักฐานจิตรกรรมฝาผนังที่แสดงให้เห็นพฤติกรรมความรักร่วมเพศในหมู่ชายและหญิงไทย ต่อมาในช่วง พ.ศ.2475 ประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตย ทำให้แนวคิด วัฒนธรรมของชาติเริ่มมีอิทธิพลต่อสังคมโดยรัฐใช้แนวคิดเรื่องเพศสภาวะมาเป็นเครื่องมือในการจัดระเบียบสังคม เกิดการนิยามชายหญิงควรปฏิบัติตัวตามเพศวิถีอย่างไร รวมทั้งอิทธิพลของศาสนาพุทธเถรวาทที่เข้ามามีบทบาทมากในด้านวัฒนธรรม และทัศนคติค่านิยมของคนในสังคม ที่มักจะตัดสินบุคคลผ่านวิธีการแสดงออกทางเพศ ทำให้ความคิดแบบนี้ฝังรากลึกมาจนถึงปัจจุบัน (สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ, 2558 :12) ประเทศไทยมักจะถูกมองว่าเป็นประเทศที่เปิดกว้างเรื่องความหลากหลายทางเพศ แต่ในทางกลับกันกลับเป็นเปิดรับความหลากหลายทางเพศแบบมีเงื่อนไข คือ บุคคลคนหนึ่งจะถูกสังคมยอมรับก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นเป็นคนดี ประสบความสำเร็จในชีวิต ต้องเก่งสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากๆ แทนที่จะยอมรับบุคคลนั้นในฐานะมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่ง (อรุณี กาสยานนท์, 2564)

ประเทศเกาหลีใต้ การรักเพศเดียวกันเคยเป็นเรื่องปกติเมื่อย้อนไปในสมัยโครยอ กษัตริย์คังมิน หลังจากพระมเหสีของพระองค์สิ้นพระองค์พระองค์ทรงมีชาเจวี (Chajewi) ชายหนุ่มหน้าตาดีมาเป็นคู่หูลับ

นอน และกษัตริย์ชูงซอนที่มีคู่รักชายเช่นเดียวกัน แต่เพราะการเข้ามาอิทธิพลของลัทธิขงจื้อในยุคสมัยโชซอน ทำให้เกิดการแบ่งหน้าที่อย่างชัดเจนระหว่างชายหญิง ชายต้องเป็นผู้นำ หญิงต้องเป็นผู้ตาม และต้องเป็นสามี ภรรยาเพื่อมีลูกสืบวงศ์ตระกูล จึงกลายเป็นแนวคิดที่ฝังรากลึกมาจนปัจจุบัน รวมทั้งการเข้าของคริสต์ศาสนา โดยมีคำสอนของคริสต์ศาสนาที่ว่า การหลั่งอสุจินออกช่อคลอดของเพศหญิงเป็นบาป เพศสัมพันธ์และการรักเพศเดียวกันจึงเป็นเรื่องที่ยอมรับไม่ได้ จึงทำให้กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศยังถูกสังคมมองว่าผิดธรรมชาติ และถูกต่อต้านอย่างรุนแรง (ปวรพล รุ่งรจนา, ม.ป.ป) เนื่องจากการไม่ยอมรับกลุ่ม LGBTQ+ ในเกาหลีใต้ ผู้ทำให้ที่มีความหลากหลายทางเพศไม่ค่อยมีบทบาทในสื่อบันเทิง แต่ในปัจจุบันสังคมเกาหลีใต้ได้พยายามเปลี่ยนแปลงทัศนคติของคนในสังคม โดยการสอดแทรกตัวละคร LGBTQ+ ในสื่อบันเทิง เช่น ซีรีส์ที่เป็นสื่อบันเทิงในประเทศที่ได้รับความนิยมกว้างขวาง

ภาพยนตร์เรื่อง แปลรักฉันเป็นเธอ เป็นเรื่องราวของเด็กมัธยมที่กำลังเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย ที่กำลังสับสนเรื่องความรู้สึกต่อเพื่อนเพศเดียวกันระหว่าง โอเอ๋ว ตัวละครที่เป็นเกย์ และ เต๋ ตัวละครที่ยังสับสนและยังไม่เข้าใจตัวเอง ทั้งสองเป็นเพื่อนสนิทแต่หักกันต้องมาพบกันอีกครั้งที่โรงเรียนกวดวิชา พวกเขามีจุดหมายเดียวกันคือการสอบเข้าคณะนิติศาสตร์ ทำให้เต๋พยายามเอาชนะ และพูดเย้าย้อโอเอ๋วอยู่เสมอ เต๋ เมื่อถึงเวลาประกาศผลสอบรอบสอบตรงออก โอเอ๋วสอบไม่ผ่านจึงทำให้เต๋รู้สึกผิด และตามไปขอโทษเขา และทำให้ทั้งสองกลับมาเป็นเพื่อนกันอีก ทั้งคู่ไม่ได้เพียงแบกความกดดันเรื่องอนาคตของตัวเอง แต่ยังต้องแบกความคาดหวังจากครอบครัว ความภาคภูมิใจของครอบครัว หรือความสำเร็จบางอย่างที่สังคมกำหนดไว้ .

ภาพยนตร์เรื่อง Sweet Munchies เป็นเรื่องราวรักสามเส้าของสามตัวละคร โดยตัวละครหลัก พักจินซอง เชฟหนุ่มเปิดร้านอาหารร้านเล็กๆชื่อว่า Bristo โดยมีลูกค้าประจำ คิมฮาจิน โปรดิวเซอร์สาวสัญญาในสถานีโทรทัศน์แห่งหนึ่ง วันหนึ่งเธอต้องเสนอแผนรายการใหม่จึงโอเคเดียวทำรายการ “มีอว้างแสนอว้างจากเซฟเกย์” โดยเธอให้เหตุผลการเลือกเซฟเกย์ว่าผู้คนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มคนพิเศษที่มีความละเอียดอ่อนด้านความคิด ความรู้สึก แต่เพราะพ่อของเซฟคิมมีเหตุจำเป็นต้องใช้เงินจำนวนมาก เพราะพ่อของเขาประสบอุบัติเหตุ เขาจึงเสนอตัวเองเข้าร่วมรายการนี้ ทำให้พวกเขาได้พบกับ คังแหวาน ดีไซน์เนอร์ประจำตัวเซฟพักที่ค่อนข้างเก็บตัว เพราะสิ่งที่เขาเป็นอยู่ไม่ได้การยอมรับในสังคม แต่ด้วยความซื่ออกเข้าใจของเซฟพักทำให้เขากลับแสดงออกมากขึ้น เมื่อทั้งสามต้องทำงานด้วยกัน ความรู้สึกมากกว่าเพื่อนร่วมงานจึงเกิดขึ้น ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอเรื่องเพศที่ไม่ค่อยเป็นเรื่องที่พูดถึงมากนัก เพราะไม่มีใครกล้าพูดแบบเปิดเผย ภาพยนตร์เรื่องนี้สะท้อนให้เห็นมุมมองเรื่องเพศหลากหลายว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต เป็นเรื่องที่ปกติ

ภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องได้นำเสนอกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในสังคมไทย ในด้านของการถูกยอมรับ แต่การยอมรับนั้นบุคคลคนหนึ่งจะเป็นไปตามกรอบบางอย่างที่สังคมคาดหวังให้คนกลุ่มนี้เป็น และในสังคมเกาหลีใต้ กลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศยังต้องปกปิดตนเอง เพราะการเป็นอยู่ของคนกลุ่มนี้ยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม

จากที่มา และความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาการนำเสนอภาพลักษณ์ และการยอมรับของกลุ่ม LGBTQ ในสังคมไทยและสังคมเกาหลีใต้ และศึกษาถึงความแตกต่างของการนำเสนอภาพลักษณ์ และการปัจจัยที่ต่อการยอมรับของกลุ่ม LGBTQ+ ระหว่างสองประเทศ

2.วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อศึกษาวิธีการนำเสนอกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศผ่านภาพยนตร์ ในเกาหลีใต้ และไทย
- 2.2 เพื่อศึกษาแนวความคิดทางปรัชญาที่แฝงอยู่ในภาพยนตร์
- 2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีต่อการยอมรับกลุ่มความหลากหลายทางเพศในเกาหลีใต้ และไทย

3.ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 3.1 ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำเสนอผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศของสื่อ
- 3.2 ความรู้เกี่ยวกับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในสังคมเกาหลีใต้ และไทย
- 3.3 ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติคนเกาหลีใต้ และไทยในการยอมรับกลุ่มความหลากหลายทางเพศ

4.การทบทวนแนวความคิด และงานศึกษาที่เกี่ยวข้อง

4.1 แนวความคิดเรื่องความหลากหลายทางเพศ

อัญมณี สัจจาสัย (ม.ป.ป) ได้อธิบายเพศสภาวะไว้ดังนี้ **เพศสภาวะ หรือเพศสภาพ (Gender)** คือ ความเป็นเพศที่ถูกกำหนด และประกอบสร้างขึ้นจากโครงสร้าง และกลไกต่างๆทางสังคม เช่นการแสดงบทบาทความเป็นหญิง (Femininity) หรือความเป็นชาย (Masculinity) เพศสภาวะเป็นผลลัพธ์ จากกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่เชื่อมโยงกับทัศนคติ ความเชื่อ วัฒนธรรม ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณีต่างๆ ที่ไม่มีสถานะตายตัว สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา แต่อย่างไรก็ตามสังคมบางสังคมที่มีการควบคุม และกำหนดบทบาททางเพศสภาพ (Gender Norm) ไว้ อย่างตายตัวทำให้บุคคลไม่สามารถแสดงตัวตนความเป็นเพศของตนเองได้อย่างเต็มที่ และต้องแสดงบทบาททางเพศที่สังคมกำหนดสร้าง เช่น ผู้หญิงต้องใส่กระโปรง เรียบร้อย ผู้ชายต้องใส่กางเกง เข็มขัด ไม่ร้องไห้ ถ้าหากบุคคลไม่ปฏิบัติตามบทบาททางเพศที่สังคมกำหนดบุคคลนั้นจะถูกผลักให้เป็นกลุ่มชายขอบ

สมวดี ไชยเวช (2556) กล่าวว่า **เพศวิถี หรือรสนิยมทางเพศ (Sexual Orientation)** เป็นความโน้มเอียงของบุคคลในการมีความสนใจในคู่สว หรือมีความรู้สึกทางเพศกับคนต่างเพศ คนเพศเดียวกัน หรือทั้งสองเพศ การแบ่งรสนิยมทางเพศของบุคคลสามารถแบ่งได้ 4 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1. ผู้ที่ชอบเพศตรงข้าม (Heterosexual) คือผู้ที่มีความรู้สึกดึงดูดใจกับเพศตรงข้ามตนเอง เช่นผู้หญิงชอบผู้ชาย ผู้ชายชอบผู้หญิง

2. ผู้ที่ชอบเพศเดียวกัน (Homosexual) คือผู้ที่มีความรู้สึกดึงดูดใจกับเพศเดียวกันกับตนเอง เช่นผู้ชายชอบผู้ชาย ผู้หญิงชอบผู้หญิง

3. ผู้ที่ชอบทั้งสองเพศ (Bisexual) คือผู้ที่มีความรู้สึกดึงดูดใจกับคนเพศเดียวกับตน หรือคนที่ เป็นเพศตรงข้าม

4. ผู้ที่ไม่ชอบเพศใดเลย (Asexual) คือผู้ที่ไม่มีความสนใจทางชู้สาวกับเพศใดเลย

อัญมณี สัจจาสัย (ม.ป.ป) อธิบายกลุ่ม LGBTQ ไว้ดังนี้ LGBTQ เป็นคำที่เรียกกลุ่มเพศ ทางเลือก ที่ไม่กลุ่มเพศตามเพศสภาพหรือ Cisgender โดยตัวอักษรเหล่านี้ย่อมาจากสมาชิกในกลุ่ม ได้แก่

“L” Lesbians เลสเบียน คือ ผู้หญิงที่ชอบผู้หญิง มักถูกเรียกโดยใช้คำว่า “หญิงรักหญิง” ซึ่งเป็นคำที่นิยม และสุภาพแทนคำว่า เลสเบียน ทอม ดี

“G” Gay เกย์ คือ ผู้ชายที่ชอบผู้ชาย มีลักษณะทางกายภาพเป็นผู้ชายโดยมีความรัก และปรารถนาในระหว่างเพศเดียวกัน

“B” Bisexual ไบเซกซวล คือ ผู้ที่ชอบผู้ชาย และผู้หญิง และมีความสนใจและความชอบทาง เพศ หรือมีพฤติกรรมทางเพศต่อคนที่ เป็นเพศเดียวกับตนเอง หหรือเพศอื่นๆ

“T” Transgender ทรานส์เจนเดอร์ คือ บุคคลที่มีอัตลักษณ์ทางเพศ และการแสดงออกที่ สะท้อนเพศของตนเอง เช่น การแต่งกายและการแสดงท่าทางที่ไม่ตรงกับเพศกำเนิดอย่างชัดเจน รวมถึงการผ่าตัดแปลงเพศด้วย โดยทรานส์เจนเดอร์สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท

1. Male to Female (MtF) หรือ หญิงข้ามเพศ (transwomen) เป็นการเรียกผู้ข้ามเพศจาก ชายเป็นหญิงเป็นชายที่กำลังอยู่ในขั้นตอนการแปลงเพศ หรือได้แปลงเพศเป็นหญิงเรียบร้อยแล้ว

2. Female to Male (FtM) หรือ ชายข้ามเพศ (transman). เป็นการเรียกคนข้ามเพศจาก หญิงเป็นชายที่กำลังอยู่ในขั้นตอนการแปลงเพศ หรือได้แปลงเพศเป็นชายเรียบร้อยแล้ว

นอกจากนี้แล้วทรานส์เจนเดอร์ไม่ได้มีเพียงชาย และหญิงเท่านั้น บางคนเป็นมากกว่าหนึ่งเพศ หรือไม่มีเลย การข้ามเพศของทรานส์เจนเดอร์ไม่จำเป็นจะต้องเป็นการผ่าตัดทางการแพทย์เท่านั้น บางคน อาจเปลี่ยนชื่อ เปลี่ยนสรรพนามใหม่ หรือเข้าสู่การบำบัดทางฮอร์โมน ทรานส์เจนเดอร์ไม่มีส่วน เกี่ยวข้องกับบรรณนิยมทางเพศ บางคนอาจเป็นหญิงข้ามเพศและเป็นเลสเบียนก็ได้

“Q” Queer ควีร์ คือ บุคคลที่ไม่แน่ใจในเพศ หรือบุคคลที่ไม่มีเพศตามที่สังคมกำหนด โดย เพศสภาพสะเลื่อนไหลไปมา เปลี่ยนแปลงได้

4.2 แนวคิดการสร้างภาพแทน

Stuart Hall (1997 อ้างถึงใน วัฒนา คุณประดิษฐ์, 2562) ได้ให้นิยามของการสร้างภาพแทนว่าเป็นกระบวนการสร้างความหมาย และแลกเปลี่ยนระหว่างสมาชิกในวัฒนธรรม เช่น ภาษา สัญลักษณ์ และภาพ ซึ่งเป็นหลักในการนำเสนอสิ่งนั้น การนำเสนอภาพแทนนั้น เชื่อมโยงระหว่าง ภาษา และความหมาย ในฐานะของการประกอบสร้างความจริงทางสังคมและจะเข้าใจกันด้วย โดยใช้แผนที่มีโนทัศน์ (Conceptual Map) สิ่งที่แบ่งปันความหมายให้เข้าใจร่วมกันนั้นประกอบด้วย คำที่เป็นภาษา (Word) เสียง (Sound) และรูปภาพ (image) ที่จะถ่ายทอดความหมาย เรียกว่าสัญลักษณ์ (Sign) ตามองค์ประกอบของวัฒนธรรมที่นำเสนอภาพแทนได้แก่ มีการผลิต การบริโภค มีอัตลักษณ์ มีภาพแทน และมีกฎเกณฑ์ในการกำกับการผลิตและการบริโภค ภาพตัวแทนที่ปรากฏในวรรณกรรมนั้นเป็นเพียงภาษาและรูปภาพ ที่ใช้เล่าเรื่องเท่านั้น

แนวคิดภาพแทน (วิภาภรณ์ กอจรัญจิตต์. 2545 : 12 อ้างถึงใน อัญมณี ภักดีมวลชน, 2555) มีการทำงานคล้ายระบบการทำงานของภาษา ภาพตัวแทนเป็นผลผลิตทางความหมายของระบบความคิดในจิตใจของมนุษย์ผ่านการทำงานของภาษาโดยการเชื่อมโยงระหว่างระบบความคิดกับภาษา ทำให้มนุษย์อ้างอิงโลกแห่งความจริงของวัตถุ ผู้คน และเหตุการณ์ต่างๆ รวมถึงโลกแห่งจินตนาการที่มีแต่วัตถุ ผู้คนและเหตุการณ์ที่ปรุงแต่งขึ้นในขณะเดียวกัน

วาสิณี (เจริญวิทย์, 2544 อ้างถึงใน มารศรี สอทิพย์, 2561) กล่าวว่าแนวคิดภาพแทนคือผลผลิตของความหมายในกระบวนการคิด ความเชื่อความรู้สึก และอุดมการณ์ผ่านการสื่อสาร โดยเป็นการเชื่อมโยงความคิดเข้ากับโลกแห่งความจริงหรือโลกแห่งจินตนาการ การร่วมวัฒนธรรมเดียวกันทำให้สามารถรับรู้ความหมายจากภาพตัวแทนเหมือนกัน นอกจากนั้นการที่ภาพตัวแทนมีความหมาย เพราะมีความสอดคล้องกับบรรทัดฐานและคุณค่าที่คงอยู่แล้วในวัฒนธรรมทั้งนี้การเป็นภาพตัวแทนมิใช่เพียงภาพสะท้อนของสิ่งที่มีอยู่ในโลกความจริงเท่านั้น การเน้นหนักเรื่องการสร้างตัวตนที่ไม่ใช่การค้นพบใหม่ของการเป็นตัวตนพื้นฐาน และไม่ใช่วัตถุภายนอกแต่จะอยู่ในรูปของ “ตัวแทน” เช่นเดียวกับ ภาพยนตร์ที่ไม่ใช่กระจกสะท้อนทุกอย่างที่มีแต่จะเลือกเอาบางอย่างในรูปแบบของ “ตัวแทน” ซึ่งสามารถบอกถึงสิ่งใหม่หรือเป็นการต่อยอดสิ่งเก่า

4.3 การนำเสนอความหลากหลายทางเพศของสื่อ

การนำเสนอกลุ่มความหลากหลายทางเพศในอดีตมักจะถูกนำเสนอในรูปแบบที่ผิด และจะถูกจัดประเภทคนกลุ่มนี้ทั้งหมดเป็นเพียงอัตลักษณ์ของเกย์ และเลสเบี้ยน และมักจะโดนยึดเยียดลักษณะต่างๆทำให้โดดเด่น และมีการประพาดพิงที่แตกต่างจากคนทั่วไป เช่น เกย์ สื่อมักจะให้เกย์มีความเป็นหญิงสูง กระจ๋อง แต่งตัวฉูดฉาด นิสัยแรงๆ และเลสเบี้ยน สื่อมักจะให้เลสเบี้ยนมีความเป็นชายสูง แต่งตัวเรียบร้อย เยียบๆ และอัตลักษณ์อื่นๆเช่น ไบเซ็กชวล และทรานส์เจนเดอร์มักจะถูกตีตราไม่มีการนำเสนอของคนกลุ่มนี้ หรือไม่ก็นำเสนอว่าเป็นกลุ่มคนที่ป่วยทางจิต ซึ่งในความเป็นจริงเกย์เลสเบี้ยนบางคนอาจจะไม่มีนิสัยตามที่กล่าวไปข้างต้น การนำเสนอแบบนี้ทำให้ผู้คนเข้าใจเกิดการ

เหมารวม และเกิดทัศนคติในแง่ลบกับกลุ่มความหลากหลายทางเพศ (Media portrayal of LGBT people. 2023 : online)

หทัยธาร ฉัตรเลิศมงคล (2564) กล่าวว่า ซีรีส์ในสื่อกระแสหลักมักจะนำเสนอเรื่องราวความหลากหลายทางเพศเป็นเนื้อเรื่องรองของซีรีส์และมักจะสร้างปมให้ตัวละครต้องพิสูจน์ตัวตนว่าเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศก็มีความสามารถในการทำงาน สามารถประสบความสำเร็จ เป็นคนปกติทั่วไปเหมือนผู้ที่รักเพศตรงข้าม หรือเพศสภาพตรงตามกำเนิด และเนื้อเรื่องที่น่าสนใจโดยตัวละครเหล่านี้มักจะเล่นด้วยประเด็นทางสังคมหนักๆ เช่นการถูกเลือกปฏิบัติ การถูกกีดกันในสังคม การถูกผลักให้เป็นกลุ่มคนชายขอบ และในสื่อกระแสรอง อย่างวีดิโอมายาที่สามารถรับชมได้เพียงบนแอปพลิเคชัน และเว็บไซต์ที่ให้บริการ ก็เริ่มมีการผลิตซีรีส์แนว Boys Love มากขึ้น โดยจะมีเนื้อหาที่ไม่หนัก และไม่ค่อยใช้ประเด็นทางสังคมเข้ามาประกอบการเล่าเรื่องเท่าซีรีส์ในสื่อกระแสหลัก

สิริภพ แก้วมาก (2558) กล่าวว่า ในประเทศไทยเป็นสังคมที่ค่อนข้างเปิดกว้างให้กับความหลากหลายทางเพศ ทำให้มีการผลิตสื่อภาพยนตร์ที่ตัวละครเป็น LGBTQ+ หลายเรื่องโดยมีการนำเสนอประเด็นความหลากหลายทางเพศมาตั้งแต่ พ.ศ.2519 แต่ในสื่อหลักอย่างสื่อโทรทัศน์ ได้มีการเซ็นเซอร์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกลุ่มรักร่วมเพศ ห้ามนำตัวละครเพศทางเลือกมาออกอากาศ จนกระทั่ง พ.ศ.2535 กฎระเบียบการเซ็นเซอร์สื่อได้ลดความเข้มงวดลงทำให้มีละครโทรทัศน์หลายเรื่องได้นำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกลุ่มความหลากหลายทางเพศ และตัวละครเพศทางเลือกได้รับการยอมรับมากขึ้น ในสื่อภาพยนตร์ ละคร และซีรีส์ โดยมีการนำเสนอเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศที่เป็นเรื่องหลักและเรื่องรอง โดยเฉพาะในภาพยนตร์ และซีรีส์บางเรื่องจะมีการสร้างปมให้ตัวละครต้องพิสูจน์ตัวตนกับสังคม ครอบครัว และคนรอบข้าง บางเรื่องเป็นตีแผ่การเป็น LGBTQ+ ในสังคมไทย แต่ก็ยังมีภาพยนตร์ ละคร และซีรีส์จำนวนไม่น้อยที่นำเสนอตัวละครที่เป็น LGBTQ+ ในรูปของตัวตลก ทำให้ตัวละครตัวนั้นเป็นตัวร้าย หรือเป็นตัวละครที่มีความผิดปกติทางจิต มีการแสดงออกฉุนเฉียว และในด้านการนำเสนอข่าวที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มคนหลากหลายทางเพศ สื่อยังคงนำเสนอข่าวอย่างมีอคติ เช่นการบิดเบือนหัวข้อข่าวให้คนมองว่ากลุ่มคนหลากหลายทางเพศเป็นพวกหัวรุนแรง ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้

4.4 การมีอยู่ของLGBTQ+ และแนวความคิดเรื่องเพศในสังคมไทย

จากหลักฐานการบันทึกในคัมภีร์ วรรณกรรม วรรณคดี กฎหมาย เอกสารทางประวัติศาสตร์ และจิตรกรรมฝาผนัง ได้ปรากฏให้เห็นว่าสังคมไทยได้มีการรับรู้การมีอยู่ของความหลากหลายทางเพศสภาวะ และเพศวิถีมานานแล้วแต่ถูกลบเลือนไปเพราะความอคติต่อกลุ่มคนกลุ่มนี้ โดยนักวิชาการด้านเพศวิถีศึกษาต่างชาติได้แบ่งเพศในสังคมไทยไว้เป็น 3 เพศ (ชาย หญิง และกะเทย) ซึ่งแตกต่างจากการมองเรื่องเพศคนตะวันตกที่เป็นเพศออกเป็น 2 เพศ (ชาย หญิง) ที่ส่งผลให้สังคมไม่ยอมรับการมีอยู่ของเพศอื่น หรือเพศที่ไม่ใช่ ชาย-หญิง หรือบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์กับเพศ

เดียวกัน เช่นเดียวกับอภินิหารทางศาสนา ความเชื่อ ประเพณีและวัฒนธรรมที่ทำให้สังคมมองกะเทยว่าเป็นความบกพร่องทางด้านร่างกาย และการเกิดเป็นกะเทยคือบาปกรรม

ศาสนาพุทธ

ในพระธรรมวินัยจะเป็นการพูดถึงบุคคลที่ห้ามบวช โดยมีการกล่าวถึงบุคคลที่มีลักษณะทางกายไม่ตรงกับลักษณะทางกายภาพแบบชาย และหญิง บุคคลที่เกิดมาและมีลักษณะทั้งสองเพศในคนเดียวกัน และบุคคลที่เปลี่ยน สลับเพศ ว่าเป็นลักษณะของ “บุคคลที่ห้ามบวช” โดยเรียกบุคคลเหล่านี้ว่าบัณเฑาะห์

ศาสนาพุทธจะมีความเชื่อว่าการเกิดเป็นเพศใดเพศหนึ่งนั้นมาจากการถูกกำหนดโดยลักษณะทางกายภาพ เกิดจากการตั้งจิตอธิษฐาน และกรรมกุศลที่กระทำในอดีตชาติที่ผ่านมา ทำให้ในตำนานชาดก และวรรณกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนามักจะยกเรื่องราวที่บุคคลเป็น “กะเทย” หรือ “บัณเฑาะห์” เป็นการถูกลงโทษ และเป็นบาปกรรมจากการกระทำผิดศีล หรือกระทำอันไม่ควรต่อพระพุทธเจ้า (สุไลพร ชลวิไล และอโนพร เครือแดง, 2562)

ภาพจิตรกรรมฝาผนัง

ภาพจิตรกรรมฝาผนังในยุคต้นกรุงรัตนโกสินทร์มีการเขียนภาพ และบันทึกเกี่ยวกับชีวิตของคนในสังคมยุคนั้น โดยมีภาพที่แสดงถึงการมีอารมณ์เสนาหาหรือการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันจำนวนมาก ส่วนใหญ่มักเป็นภาพของนางสนมกำนัลในพระราชฐานชั้นในที่ผู้ชายเข้าไม่ได้ กำลังนอนกอดกายกัน (สุไลพร ชลวิไล และอโนพร เครือแดง, 2562)

วรรณคดี วรรณกรรม

ในด้านงานวรรณคดี วรรณกรรมในยุคต้นรัตนโกสินทร์ ได้มีการพูดถึงการเปลี่ยนแปลงเพศจากชายเป็นหญิงแบบชั่วคราวเพื่อพรางตัวไม่ให้คนจำได้ แต่การแปลงเพศของตัวละครในวรรณคดีไม่มีความใกล้เคียงกับการแปลงเพศในปัจจุบัน เพราะเป็นการแปลงเพราะมีเหตุบางอย่างที่ทำให้ต้องทำ และการแปลงเพศในเรื่องราวไม่ได้มองว่าเป็นเรื่อง “ผิดปกติ” เช่นเรื่อง “ดาหลัง” ที่ตัวละครป็นหียได้ปลอมตัวเป็นกะเทยเพื่อเข้าไปในเมืองกาลัง

นอกจากนี้ยังในงานเขียนของสุนทรภู่ ได้ปรากฏคำที่เกี่ยวกับการรักร่วมเพศ คือ “เล่นเพื่อน” เป็นคำกริยา หมายถึง การมีความสัมพันธ์เชิงชู้สาว หรือการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงกับผู้หญิง (สุไลพร ชลวิไล และอโนพร เครือแดง, 2562)

4.5 การมีอยู่ของLGBTQ+ และแนวความคิดเรื่องเพศในสังคมเกาหลีใต้

ในอดีตการย้อนไปตั้งแต่ยุคสมัยซิลลา (Silla) 신라 มีการบันทึกประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการรักเพศเดียวกันในว่าเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ เป็นเรื่องปกติในโดยเฉพาะสังคมชนชั้นสูงโบราณ ในยุคสมัยซิลลา พบการกล่าวถึง “ฮวารัง” (Hwarang) 화랑 กลุ่มทหารซึ่งสมาชิกประกอบไปด้วยบุตรของขุนนาง โดยมีการถูกพูดถึงในบทกวีพื้นถิ่นเกี่ยวกับขุนนางในกลุ่มมีเพศสัมพันธ์ และความสัมพันธ์เชิงชู้สาวกัน และยุคสมัยโครยอ (Goryeo) 고려 มีสัญลักษณ์เป็นมังกร และพระอาทิตย์ ซึ่งทั้งคู่เป็น

ตัวแทนของเพศชายที่รวมตัวกันจนแข็งแกร่ง ยุคนี้เป็นยุคที่ความสัมพันธ์เชิงชู้สาวเป็นเรื่องปกติ โดยเฉพาะในช่วงรัชสมัยกษัตริย์คังมิน ผู้ปลดแอกอาณาจักรโครยอจากการครอบงำของโกล ว่ากันว่าพระองค์มีจิตใจฝังใจในเพศเดียวกันหลังจากพระมเหสีของพระองค์สิ้นพระชนม์ ทรงได้มีการแต่งตั้ง “ชาเจวี” (Chajewi) ชายหนุ่มหน้าตาดีที่เลือกมาเป็นคู่รัก (Young-Gwan Kim & Sook-Ja Hahn, 2013)

- **ขงจื้อ**

ในช่วงยุคสมัยโชซอน (หลังยุคสมัยโครยอ) การมีความสัมพันธ์เชิงชู้สาวระหว่างผู้ชายด้วยกัน ถูกมองว่าเป็นเรื่องผิดธรรมชาติ จากการเข้ามาของลัทธิขงจื้อที่เข้ามามีอิทธิพลต่อคนเกาหลีในทุกด้าน โดยเฉพาะการแบ่งหน้าที่ตามเพศสภาพของขงจื้อ เช่นผู้ชายควรเป็นผู้นำ แข็งแกร่ง และต้องเป็นสามี ผู้หญิงควรเป็นผู้ตาม อ่อนโยน และต้องเป็นภรรยา ต้องมีลูกหลานสืบสารวงศ์ตระกูล จึงทำให้เรื่องเพศหลากหลายไม่ได้อยู่ในกรอบความคิดหลักของผู้คน และแนวคิดแบบนี้ยังคงฝังรากลึกในความคิดของเกาหลีมาอย่างยาวนาน (Young-Gwan Kim & Sook-Ja Hahn, 2013)

- **ศาสนาคริสต์**

คริสต์ศาสนาได้มีการเข้าในศตวรรษที่ 18 แต่ในตอนแรกยังถูกต่อต้านโดยคนทั่วไป แต่ภายในปี 1960 -1980 กลับได้รับความนิยม และมีคริสต์ศาสนิกชนเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ทำให้มีบทบาทและอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดของคน โดยเฉพาะเรื่องความหลากหลายทางเพศ โดยตามคำสอนของศาสนาคริสต์มีการกล่าวว่าการหลั่งอสุจिनอกช่องคลอดของเพศหญิงนั้นถือว่าเป็นบาป การมีเพศสัมพันธ์ทางอื่นจึงเป็นเรื่องไม่ควร และการรักร่วมเพศนั้นเป็นสิ่งยอมรับไม่ได้ (ปวรพล รุ่งรจนา,ม.ป.ป)

5.วิธีดำเนินการศึกษา

5.1 เก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ

1. เก็บข้อมูลจากสื่อออนไลน์ (อินเทอร์เน็ต)
2. เก็บข้อมูลจากหนังสือ บทความวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.2 การวิเคราะห์แหล่งข้อมูลจากสื่อออนไลน์ หนังสือ และบทความวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6. ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาการนำเสนอ LGBTQ+ ของสื่อในสังคมเกาหลีใต้ และไทยผ่านภาพยนตร์ รวมถึงศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับกลุ่ม LGBTQ+ ในสังคมเกาหลีใต้ และไทยในปัจจุบัน

บทที่ 2

ข้อมูลภาพยนตร์

2.1 ภาพยนตร์เรื่อง Sweet Munchies

ภาพที่ 2.1 ภาพยนตร์เรื่อง Sweet Munchies

ที่มา : <https://www.k-dramath.com/2021/02/sweet-munchies.html>

2.1.1 ข้อมูลทั่วไป

ภาพยนตร์ซีรีส์เรื่อง Sweet Munchies ชื่อเดิมคือ Late Night Snack Man and Woman ชื่อภาษาเกาหลีคือ 야식남녀 เป็นภาพยนตร์นอกกระแสจากประเทศเกาหลีใต้ ออกอากาศครั้งแรกในวันที่ 25 พฤษภาคม 2563 ผ่านทางช่อง JTBC ความยาวตอนละประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที มีความยาว 12 ตอนจบ

2.1.2 ประเภทภาพยนตร์

ภาพยนตร์ซีรีส์เรื่อง Sweet Munchies เป็นภาพยนตร์ประเภทหนังรักตลก (Romantic – Comedy) ที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเชฟหนุ่มที่ประสบปัญหาทางการเงินกะทันหัน และโปรดิิวเซอร์สาวที่เป็นลูกค้าประจำที่ประสบปัญหากับการหา “เชฟเกย์” จากรายการที่เธอนำเสนอแผนงานรายเดือน ทำให้ทั้งสองต้องเกี่ยวข้องกันอย่างเลี่ยงไม่ได้ และวังวนความรักของทั้งคู่ก็เกิดขึ้นเมื่อชายหนุ่มดีไซน์เนอร์ประจำรายการอีกคนที่ก้าวเข้ามา

2.1.3 ข้อมูลการผลิต

ภาพยนตร์เรื่อง Sweet Munchies ผลิตโดย Stream Media Coperation กำกับโดย ชง จีวอน (송지원) และเขียนบทโดย พัก ซึงฮเย (박승혜)

2.1.4 เรื่องย่อ

เรื่องราวรักสามเส้าระหว่างพัก จินซอง เชฟหนุ่มหน้าตาดีที่เปิดธุรกิจร้านอาหาร Bistro ร้านอาหารมือดีที่เมนูของร้านจะเป็นเมนูที่ตามใจเชฟ โดยลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้าประจำที่แวะเข้ามาหลังเลิกงาน โดยมี คิม อาจิน โพรติวเซอร์สาวที่เป็นลูกค้าประจำที่เผชิญปัญหาในที่ทำงานสารพัด และต้องทำงานหนักเพื่อที่จะเลื่อนขั้นจากลูกจ้างชั่วคราวเป็นพนักงานประจำ เมื่อถึงเวลาที่เธอต้องเสนอแผนรายการใหม่เธอจึงได้ไอเดียทำรายการ ‘มีอว่างแสนอร่อยกับเชฟเกย์’ คอนเซ็ปต์หลักคือเป็นรายการที่ใช้อาหารอร่อยๆ แทนคำปลอบโยนให้แขกรับเชิญผ่านช่วงเวลายากลำบากในชีวิตไปได้ โดยเธอเลือก ‘เชฟเกย์’ เพราะพวกเขาเป็นกลุ่มคนพิเศษที่มีความละเอียดอ่อนทางด้านอารมณ์ และความคิด แต่เป็นที่รู้กันดีว่าคนกลุ่มนี้ยังไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมทำให้เป็นปัญหาหนักใจให้แก่ คิม อาจิน ในขณะที่เดียวกัน พัก จินซอง ก็ประสบปัญหาด้านการเงินเมื่อพ่อของเขาประสบอุบัติเหตุจึงทำให้ต้องใช้เงินจำนวนมากทำให้เขาตอบตกลงที่จะสวมบทบาทเป็นเชฟเกย์ กระแสตอบรับในตอนนำร่องของรายการมีอว่างแสนอร่อยกับเชฟเกย์ออกมาดีเกินคาด ทางผู้ใหญ่นุ่มนวลให้เธอได้ทำรายการต่อ แต่ปัญหาก็กังไม่หมด พักจินซองไม่สบายใจเลยกับการต้องหลอกลวงทุกคนเรื่องรสนิยมทางเพศของเขา เมื่อสถานการณ์ทุกอย่างเริ่มคลี่คลาย เขาจึงบอกยกเลิกการเข้าร่วมรายการนี้ เป็นผลให้ คังแทวาน แพชั่นดีไซเนอร์ชื่อดังที่รับหน้าที่เป็นสไตลิสต์ให้เชฟพักจินซองถอนตัวจากรายการด้วย เดือดร้อนถึงคิมอาจินที่ขณะนี้ถูกลดขั้นไปเป็นรองโพรติวเซอร์ เพราะเหตุผลเดิมว่าเธอยังไม่ได้เป็นพนักงานประจำ คราวนี้เธอเลยตั้งใจสู้อีกครั้ง เริ่มตั้งแต่เปลี่ยนใจเชฟพักจินซอง เพื่อให้ได้คังแทวานกลับมาเป็นสไตลิสต์ให้ พร้อมกับ กับต่อสู้เพื่อทวงคืนตำแหน่งโพรติวเซอร์หลักที่ควรจะเป็นของเธอกลับมาอีกครั้ง

2.1.5 ตัวละครหลัก

- แพ็ค จินซอง (รับบทโดย จอง อิลอู)

ภาพที่ 2.2 แพ็ค จินซอง

ที่มา : <https://www.korseries.com/synopsis-sweet-munchies-2020/>

เชฟหนุ่มร้านอาหาร Bristo ที่สามารถสร้างสรรค์แต่ละเมนูอาหารให้อร่อยล้ำได้อย่างง่ายดาย และยังมีลูกที่หล่อเหลาน่าหลงใหลพร้อมพูดคุยยิ้มใจให้กับบรรดาลูกค้าที่ต่างออกหักมา

- คิม อาจิน (รับบทโดย คัง จียอง)

ภาพที่ 2.3 คิม อาจิน

ที่มา : <https://www.korseries.com/synopsis-sweet-munchies-2020/>

โปรดิวเซอร์สาวพนักงานชั่วคราวที่มีความหลงใหลในงานที่ทำ เธอนำเอาความโศกเศร้าที่ทำงานเป็นได้แค่พนักงานชั่วคราวตามสัญญาไปปลดปล่อยที่ร้านอาหารยามดึกและดื่มด่ำกับเบียร์เย็นฉ่ำที่ร้านอาหารของเซฟจินซอง

- คัง แทวาน (รับบทโดย อี ฮักจู)

ภาพที่ 2.4 คัง แทวาน

ที่มา : <https://www.korseries.com/synopsis-sweet-munchies-2020/>

ดีไซน์เนอร์มากความสามารถแต่ค่อนข้างเก็บตัวเพราะต้องซ่อนสิ่งที่เขาเป็นจากคนทั่วไป เพราะสิ่งที่เขาเป็นอยู่นั้นจะผิดไปจากความคาดหวังของคนทั่วไปในสังคม

2.2 ภาพยนตร์เรื่อง แปลรักฉันด้วยใจเธอ

ภาพที่ 2.5 ภาพยนตร์เรื่อง แปลรักฉันด้วยใจเธอ

ที่มา : <https://drama.kapook.com/view232267.html>

2.2.1 ข้อมูลทั่วไป

ภาพยนตร์เรื่องแปลรักฉันด้วยใจเธอ ชื่อภาษาอังกฤษ I told sunset about you เป็นละครชุดสัญชาติไทยหนึ่งในโปรเจกต์พิเศษ BKPP Project ของ พุฒิพงศ์ อัสสรัตนกุล กับ กฤษฏ์ อำนาจเดชกร ออกอากาศครั้งแรกในวันที่ 22 ตุลาคม 2563 ผ่านทางแอปพลิเคชัน ไลน์ทีวี ความยาวตอนละประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที มีความยาวทั้งหมด 5ตอนจบ

2.2.2 ประเภทภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องแปลรักฉันด้วยใจเธอเป็นละครชุดประเภทโรแมนติก ดราม่า (Romantic – Drama) โดยเนื้อหาของภาพยนตร์เกี่ยวกับการก้าวพ้นวัย (Coming of Age) ของตัวละครสองตัวที่เคยเป็นเพื่อนสนิทกันที่มีเหตุให้ทะเลาะกันในวัยเด็ก และได้กลับมาสนิทกันอีกครั้งเมื่อถึงช่วงเวลาเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย

2.2.3 ข้อมูลการผลิต

ภาพยนตร์เรื่องแปลรักฉันด้วยใจเธอ ผลิตโดย นาดาวบางกอก กำกับโดย นฤเบศ ภูโน และเขียนบทโดย นฤเบศ ภูโน, อรัชพร โภคินภากร, การะเกด นรเศรษฐาภรณ์ และณรรณ เชิดสูงเนิน เป็นละครชุดที่เกิดขึ้นจากกระแสคั้งรอนของนักแสดงหลักทั้งสองจากผลงานละครเรื่อง My Ambulance รักจุดใจนายฉุกเฉิน ทางนาดาวบางกอกจึงได้หยิบมาต่อยอดเป็นโปรเจกต์พิเศษ BKPP Project ที่ประกอบไปด้วยซีรีส์ ดพลงประกอบซีรีส์ และงานพปะสังสรรค์

2.2.4 เรื่องย่อ

เรื่องราวของเพื่อนสมัยเด็ก เต้ และ ไอ้เอ๋ว ที่สอบติดโรงเรียนเดียวกันในทีภูเก็ตสมัยมัธยม จนได้กลายมาเป็นเพื่อนสนิทกัน ในเวลาต่อมาไอ้เอ๋วได้รับโอกาสจากครูให้แสดงบท หย่งเจี้ยน ซึ่งเป็นบทที่เต้ใฝ่ฝันอยากแสดงมาตั้งแต่แรก หลังแสดงจบไอ้เอ๋วได้บอกเต้ว่าตนเองพบความฝันแล้วว่าในอนาคตอยากเป็นนักแสดง ซึ่งทำให้เต้โกรธและเสียใจมากเพราะไม่คิดว่าเพื่อนสนิทจะมาเป็นคู่แข่งของตนเอง ส่งผลให้ทะเลาะกันมาจนถึงปัจจุบัน

ในปัจจุบันเพื่อนรักที่ห่างหายไปหลายปีก็กลับมาเจอกันอีกครั้งที่โรงเรียนสอนพิเศษภาษาจีนเพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย แต่เพราะต่างฝ่ายต่างทุ่มเท และแข่งขันที่จะสอบเข้าคณะนิติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเดียวกัน ทำให้พวกเขาที่เคยเป็นเพื่อนรักต้องกลายมาเป็นคู่แข่งกันอีกครั้ง แต่พยายามทำทุกทางเพื่อที่จะเอาชนะไอ้เอ๋ว และเยาะเย้ยคะแนนสอบของไอ้เอ๋ว แต่เมื่อถึงเวลาประกาศผลสอบออกมาว่าเต๋สอบติด แต่ไอ้เอ๋วสอบไม่ติดทำให้เต๋รู้สึกผิดในคำพูด และการกระทำ จึงทำให้เต๋ตามไปขอโทษที่ชายหาด และทำให้ทั้งสองกลับมาเป็นเพื่อนกันอีกครั้ง

แต่การกลับมาเป็นเพื่อนกันทำให้ความรู้สึกของแต่ละคนเริ่มเกินกว่าเพื่อน จนสุดท้ายก็กลับมาแตกหักกันอีกครั้งเมื่อทั้งสองสนิทกันจนเกินเลยโดยที่ทั้งคู่ไม่รู้เลยว่าความสนิทนั้นไม่ใช่แค่ความสนิทในระดับเพื่อน ความสับสน และความไม่ชัดเจนของเต๋ทำให้ไอ้เอ๋วไม่มีกำลังใจในการอ่านหนังสือสอบต่อ และตัดสินใจที่จะไม่สอบเข้ามหาลัย นั่นเป็นอีกจุดเปลี่ยนสำคัญที่ทำให้เต๋ตัดสินใจที่จะไม่ยืนยันสิทธิ์รอบรับตรง เพื่อจะให้ไอ้เอ๋วที่อยู่ในรายชื่อตัวสำรองลำดับที่ 1 ได้สอบติดรอบรับตรง แต่ผลกลับไม่เป็นอย่างที่คิด เมื่อไอ้เอ๋วตัดสินใจไม่รับความหวังดีจากเต๋ และกลับไปอ่านหนังสือเตรียมสอบรอบแอดมิชชันอีกครั้ง เวลาผ่านไป ทั้งสองกลับมาตั้งใจเตรียมสอบรอบแอดมิชชัน จนในที่สุดไอ้เอ๋วก็สอบติด ในขณะที่เต๋นั้นแบกความเสียใจจากการเข้าใจผิด จึงทำให้ทำข้อสอบไม่ทัน และคณะลำดับที่ 2 ในตัวเลือก ในวันที่ไอ้เอ๋วมาวิ่งแก้บนจากหน้าบ้านเต๋ ในที่สุดเต๋ก็ตัดสินใจวิ่งแก้บนเคียงคู่กับไอ้เอ๋วไปจนถึงสุดขอบแหลมพรหมเทพ และได้เห็นพระอาทิตย์ตกดินตามที่บนไว้ ไอ้เอ๋วยอมให้เต๋เป็นอะไรก็ได้ แต่ขอให้เต๋อย่าหายไปไหนก็พอ ในขณะที่เต๋ก็รู้ใจตัวเองและกล้ามากพอที่จะขอไอ้เอ๋วเป็นแฟน

2.2.3 ตัวละคร

- เต้ (รับบทโดย พุฒิพงศ์ อัสสรัตนกุล)

ภาพที่ 2.6 เต้

ที่มา : <https://www.online-idol.com/2020/10/23/i-told-sunset-about-you-2020-series-synopsis-20277/>

ลูกชายคนเล็กครอบครัวคนจีนในจังหวัดภูเก็ต บ้านเปิดร้านหม้อก๋วยเตี๋ยวโกหาลำ เป็นเด็กเรียนเก่งที่ ตกหลุมรักการแสดงหลังดูละครจีนกำลังภายใน ใฝ่ฝันที่จะเป็นนักแสดง และสอบเข้าคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยอนันตศาสตร์

- ไอ้เอ๋ว (รับบทโดย กฤษฎ์ อำนวนยเดชกร)

ภาพที่ 2.7 ไอ้เอ๋ว

ที่มา : <https://www.online-idol.com/2020/10/23/i-told-sunset-about-you-2020-series-synopsis-20277/>

ลูกชายเจ้าของรีสอร์ทในจังหวัดภูเก็ต อยากรับเลือกให้เป็นนักแสดงหลังได้รับเลือกให้รับบทหยงเจี้ยน ในงานแสดงละครจีนของโรงเรียน ใฝ่ฝันที่จะสอบเข้าคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยอนันตศาสตร์

- บาส (รับบทโดย ปองพล ปิัญญามิตร)

ภาพที่ 2.8 บาส

ที่มา : <https://www.online-idol.com/2020/10/23/i-told-sunset-about-you-2020-series-synopsis-20277/>

เพื่อนใหม่โอ้เอ๋วที่รู้จักกันตอนมัธยมปลาย เป็นคนซื่อตรง ไม่เขินอายที่จะแสดงตัวตนที่แท้จริง

- ตาล (รับบทโดย ภาลฎา จิตะวชิระ)

ภาพที่ 2.9 ตาล

ที่มา : <https://www.online-idol.com/2020/10/23/i-told-sunset-about-you-2020-series-synopsis-20277/>

เพื่อนที่โรงเรียนใหม่ของเต้ เป็นเพื่อนที่เต้ตามจีบมาหลายปี

บทที่ 3

การสร้างภาพแทนกลุ่ม LGBTQ+ และปรัชญาที่แฝงอยู่ในภาพยนตร์

3.1 การสร้างภาพแทนกลุ่ม LGBTQ+ ของภาพยนตร์เรื่อง Sweet Munchies

ภาพยนตร์เรื่อง Sweet Munchies เป็นภาพยนตร์เกี่ยวกับความรักสามเส้าระหว่างชาย-หญิง ที่มีตัวละคร LGBTQ+ เป็นตัวละครหลักปรากฏในเรื่อง โดยภาพยนตร์ได้นำเสนอตัวละคร LGBTQ+ ในลักษณะ 2 รูปแบบ ได้แก่ ตัวละครที่เปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศ และ ตัวละครที่ไม่เปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศ

- ตัวละครที่เปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศ

พัค จินซอง

- การแต่งกาย - ภาพยนตร์ให้ตัวละครแต่งตัวด้วยชุดสีฉูดฉาด ใส่สูท ใส่ส้นสูง สนใจเรื่องแฟชั่นสนใจภาพลักษณ์ตัวเองตลอดเวลา

ภาพที่ 3.1 พัก จินซองใส่ชุดสีฉูดฉาด ทางด้านซ้าย

ภาพที่ 3.2 พัก จินซองใส่บุทส้นสูง ทางด้านซ้าย 2

จากรูปเป็นฉากที่พัค จินซองไปอดีตชั้นเป็นเชฟเกย์ที่สถานีโทรทัศน์ ตัวละครใส่สูทหลายจุดสีฟ้าและบุทส้นสูง ทำให้โดดเด่นกว่าตัวละครอื่นๆที่อยู่ในฉากเดียวกันหรือฉากที่พัค จินซองเข้าฉากถ่ายทำรายการอาหารร่วมกับเชฟเกย์ ชุดเชฟที่มีสีฉูดฉาด และผ้ากันเปื้อนที่เป็นผ้าปักลาย และปักด้วยลูกปัด

ภาพที่ 3.3 พักจินซองใส่ชุดเชฟ และผ้ากันเปื้อนสีฉูดฉาด

- การแสดงออก - มีการแสดงออกแบบมีความเป็นหญิง หรือออกสาว (Feminine) ห่วงภาพลักษณ์

ภาพที่ 3.4 พัก จินซองแสดงความประหม่าด้วยการเอาผมทัดหู

ภาพยนตร์พยายามสร้างให้ตัวละครแสดงออกถึงความเป็นหญิง โดยจากรูปเป็นตอนที่พัก จินซอง แสร้งเป็นเกย์เพื่อไปอดีตชั้นที่สถานีโทรทัศน์ โดยตัวละครแสดงความประหม่าด้วยการเอาผมทัดหู และถึงฉากที่ตัวละครรอฟังผลอดีตชั้นในห้องรับรองจะส่งกระจกตลอดเวลา ซึ่งเมื่อเทียบกับตอนอื่นเวลาแสดงความประหม่าตัวละครมักจะมีสายตาลอกแลก หลบสายตาคู่สนทนา และเอามือเกาท้ายทอยอย่างเดียวเท่านั้น

ภาพที่ 3.5 พัก จินซองนั่งรอในห้องรับรอง

- การถูกจ้องมอง - มีความอ่อนไหวทางด้านอารมณ์มากกว่าผู้ชายที่ไม่ใช่เกย์ โดนพลักให้แปลกแยกเป็นกลุ่มคนพิเศษโดยมีมุมมองที่แตกต่างจากผู้ชาย และผู้หญิง โดนมองเป็นตัวตลก ถูกโดนมองด้วยสายตารังเกียจ เหยียด โดนเลือกปฏิบัติ

ภาพที่ 3.5 คิม อาจินบอกเหตุผลที่เลือกเซฟเกย์

ภาพที่ 3.6 คิม อาจินบอกเหตุผลที่เลือกเซฟเกย์ 2

จากรูปเป็นฉากที่คิม อาจิน ไปขอร้องให้คัง แทวานมาช่วยเป็นสไตลิสต์รายการของเธอ แทวานได้ถามคำถามกับเธอว่าแทนที่เธอจะเลือกเซฟจากโรงแรมห้าดาว ทำไมต้องเป็นเซฟเกย์ เธอจึงให้เหตุผลกับเขาว่า

“ผู้ดำเนินรายการที่เป็นเกย์จะไม่เข้าข้างฝ่ายไหนไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง เพราะเขาจะพูดถึงผู้คนจากมุมมองของเขาที่ไม่เหมือนใคร”

จากบทพูดดังกล่าวทำให้เห็นว่ากลุ่มความหลากหลายทางเพศยังโดนจ้องมองว่าเป็นกลุ่มที่แปลกประหลาดที่มีความคิดแปลก และแตกต่างกว่าคนที่ไม่ใช่กลุ่มความหลากหลายทางเพศ ถึงเหตุผลการเลือกใช้เซฟเกย์ของอาจินจะเป็นการพยายามเปลี่ยนความคิดของผู้คนที่มีความหลากหลายทางเพศโดยการให้เซฟเกย์เป็นผู้ดำเนินรายการบนพื้นที่สื่อสารสาธารณะ แต่เหตุผลการเลือกเซฟเกย์ยังเต็มไปด้วยอคติที่ว่าความคิดของคนกลุ่มความหลากหลายทางเพศจะไม่เข้าข้างชาย หรือหญิง เพราะเธอมองว่าคนกลุ่มนี้ไม่ใช่ชาย หญิงปกติ

ภาพที่ 3.7 พิตินัมพูดกับ พัค จินชอง

จากรูปเป็นฉากกินเลี้ยงของทีมรายการวาไรตี้หลังจากถ่ายทำรายการอาหารว่างกับเซฟเกย์ ตอนนักร้องเสร็จ โดยมีตัวละครพิตินัม เป็นรุ่นพี่ของคิม อาจิน พิตินัมเรียกอาจินว่า นี่ แทนการเรียกชื่อ และสั่งให้อาจินลุกไปเติมน้ำ เติมน้ำกับแกล้ม เติมหั้วแทนที่จะเรียกพนักงาน ทำให้พัคจินชอง

และคัง แทวานพูดทักหน้าพีตินัมว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควร แต่พีตินัมเลือกที่จะพูดกับจินซองคนเดียวว่าเขาอ่อนไหวเกินไป

ฉากการเจอกันครั้งแรกของพีตินัม และพัค จินซอง หลังจากพวกเขาจับมือทักทายกันแล้วพีตินัมนำมือไปเช็ดเสื่อร้อนน่องที่นั่งอยู่ข้างๆ เป็นการกระทำที่แสดงถึงการถูกเลือกปฏิบัติ และการแสดงความรังเกียจต่อกลุ่มความหลากหลายทางเพศ

ภาพที่ 3.8 พีตินัม จับมือทักทายพัค จินซอง

ภาพที่ 3.9 พีตินัม จับมือทักทายพัค จินซอง 2

และฉากทีมรายการอาหารว่างกับเซฟเกย์กินเลี้ยงในร้านอาหารบรีสโตของจินซอง มีนักเลงเข้ามาหาเรื่องโดยอ้างว่าเป็นลูกค้าในเวลาร้านปิด และสร้างความวุ่นวายโดยการแสดงท่าทีเยาะเย้ย โยนช้อน บ้วนอาหาร เทอาหารลงพื้น และแสดงความรังเกียจด้วยการนำมือไปเช็ดหลังจากจับมือกับจินซอง และพูดดูถูกอาหารที่จินซองทำว่า “ช่างเถอะ ยังไงก็ต้องเททิ้งอยู่แล้ว อาหารจานไหนที่มีोनัั้นทำรสชาติคงเหมือนกันหมด”

จากบทพูดดังกล่าวเป็นการดูถูกหน้าทีการงานว่าคนที่เป็นเกย์ไม่มีความสามารถ ไม่สามารถทำงานได้ดีเท่า หรือดีกว่าคนที่ไม่ใช่เกย์

ภาพที่ 3.10 นักเลงสร้างความวุ่นวายในร้าน

ภาพที่ 3.11 นักเลงสร้างความวุ่นวายในร้าน 2

ภาพที่ 3.12 นักเลงสร้างความวุ่นวายในร้าน 3

ภาพที่ 3.13 นักเลงสร้างความวุ่นวายในร้าน 4

- ตัวละครที่ไม่เปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศ

- คัง แทวาน

- การแต่งกาย - สวมใส่สูทสีเรียบ ไม่ฉูดฉาด แต่งกายเรียบร้อย สะอาด

ภาพที่ 3.14 คังแทวานใส่สูทในตอนที่ 2

ภาพที่ 3.15 คังแทวานใส่สูทในตอนที่ 3

ภาพที่ 3.16 คังแทวานใส่สูทในตอนที่ 5

ภาพที่ 3.17 คังแทวานใส่สูทในตอนที่ 9

จากรูปจะเห็นได้ว่าตัวละครจะใส่สูทเป็นหลัก และสีเสื้อผ้าเป็นเรียบๆไม่ฉูดฉาด ภาพยนตร์พยายามสร้างภาพแทนของเกย์ที่ยังไม่เปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศด้วยการทำให้มีลักษณะที่ไม่แตกต่างจากสมาชิกอื่นในสังคม

- การแสดงออก - มีความเคร่งครึม สุขุม เคร่งครัดระเบียบ ดูเป็นบุคคลที่เข้าถึงได้ยาก

ภาพยนตร์ได้สร้างภาพตัวละครให้ดูเข้าถึงได้ยาก เป็นคนเงิบๆเก็บตัว เป็นการเปรียบเสมือนเกย์ที่ยังไม่เปิดเผยอัตลักษณ์ในสังคมเกาหลีใต้ที่จะต้องปกปิดเอาไว้เพราะด้วยสังคมเกาหลีที่ใหญ่ยังมีอคติต่อกับกลุ่มความหลากหลายทางเพศ เพราะถ้าเปิดเผยตนเองก็จะโดนมองด้วยความอคติ และเลือกปฏิบัติทันที และด้วยหน้าที่การงานของตัวละครที่เป็นเจ้าของแบรนด์เสื้อผ้าถ้าเปิดเผยว่าเป็นเกย์ก็จะกระทบกับแบรนด์ สังคมอาจจะร่วมกันต่อต้าน และกระทบกับธุรกิจ

- การถูกมอง - เป็นผู้ชายที่มีอัตลักษณ์ทางเพศดึงดูดเพศตรงข้าม

ในภาพยนตร์ตัวละครที่ยังไม่เปิดเผยอัตลักษณ์จะโดนมองว่าดึงดูดเพศตรงข้าม มักจะโดนจับคู่กับผู้หญิงอยู่บ่อยครั้ง เพราะสังคมที่หล่อหลอมกันมาตั้งแต่อดีตว่าผู้ชายจะต้องแต่งงานกับผู้หญิง จะเห็นได้จากในภาพยนตร์คัง แทวานมักจะถูกมองของเขานัดคู่ตัวกับผู้หญิงที่พอหมาให้เผื่อหวังว่าสักวันลูกจะแต่งงานมีลูกสืบทอดตระกูล

ภาพที่ 3.18 คัง แทวานคุยกับพ่อเรื่องการแต่งงาน

ภาพที่ 3.19 คัง แทวานคุยกับพ่อเรื่องการแต่งงาน 2

จากการรับชมภาพยนตร์เรื่อง Sweet Munchies จะเห็นได้ว่าภาพยนตร์ได้พยายามสร้างภาพแทนตัวละครเกย์เป็น 2 รูปแบบ คือ 1.ตัวละครที่เปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศ และ 2.ตัวละครที่ยังไม่เปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศ โดยตัวละครที่เปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศภาพยนตร์จะเน้นการสร้างภาพลักษณ์ภายนอกด้วยการแต่งกาย และการแสดงออกที่โดดเด่นมากกว่าตัวละครอื่นในช่วงตอน 1 2 และ 3 ของเรื่องเท่านั้น เพื่อเป็นการสื่อสารกับผู้ชมว่าตัวละครกำลังสร้างเป็นเกย์ และเปลี่ยนการสร้างภาพลักษณ์ให้มีลักษณะไม่แตกต่างจากสมาชิกคนอื่นในสังคมในตอนที่เหลือในเรื่องซึ่งต่างกับตัวละครที่ยังไม่เปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศที่ภาพยนตร์สร้างภาพลักษณ์ภายนอกด้วยการแต่งกาย และการแสดงออกให้มีลักษณะไม่แตกต่าง ไม่แปลกแยกจากสมาชิกคนอื่นในสังคมตั้งแต่ตอนต้น และเฉลยให้ผู้ชมรู้ว่าเป็นตัวละครที่เป็นเกย์ในตอนท้ายของเรื่อง เป็นการเปรียบได้กับเกย์ยังไม่เปิดเผยตัวเองสามารถมองได้ว่าภาพยนตร์ต้องการที่จะสื่อสารกับผู้ชมว่าการเป็นเกย์เป็นเพียงความดึงดูดต่อเพศเดียวกันเท่านั้น ไม่สามารถตัดสินได้จากการแต่งตัว หรือการแสดงออกของบุคคล และการโดนจ้องมองภาพยนตร์จะเน้นในตัวละครที่เปิดเผยตัวตนมากกว่าตัวละครที่ยังไม่เปิดเผยตัวตน เพื่อเป็นการถ่ายทอดการถูกเลือกปฏิบัติต่างๆที่เกย์ต้องพบเจอเมื่อเปิดเผยตัวตนแล้วในชีวิตจริง เช่น การโดนมองว่าเป็นคนอ่อนไหวง่าย การถูกแสดงท่าทีรังเกียจ การโดนดูถูกในด้านหน้าที่การงาน เป็นต้น

โดยภาพรวมของภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์รักระหว่างชาย-หญิงที่มีตัวละครเกย์ในเรื่องเท่านั้น เนื้อเรื่องจะเน้นความสัมพันธ์ของชาย-หญิงในเชิงคู่สาวเป็นหลัก แต่ใช้ความเป็นเกย์ และการสร้างความโรแมนติกระหว่างเพศเดียวกัน (Queerbating) มาเป็นจุดดึงดูดผู้ชมแต่ไม่มีการเล่าเรื่องราว หรือพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละคร และมีการถ่ายทอดปัญหาชีวิต ความลำบากของตัวละครเกย์ที่ต้องพบเจอแต่เสนอเพียงเล็กน้อย เช่นน้องชายของพัค จินซองที่เป็นเกย์แต่ต้องไม่เปิดเผยตัวตนเพราะพี่ชายตัวเองสร้างว่าเป็นเกย์ และ คัง แทวานที่เป็นเกย์แต่ต้องปกปิดไว้เพราะจะกระทบกับหน้าที่การงาน และการนำเสนอทัศนคติต่อเกย์ในเรื่องที่ดู

เหมือนจะเป็นความคิดที่ไม่มีอคติ แต่กลับเป็นความคิดที่เต็มไปด้วยอคติ เช่นตัวละครคิม อาจिनที่ให้เหตุผลการเลือกเซฟเกย์เพราะต้องการสื่อสารกับผู้ชมว่าเกย์ก็เป็นคนปกติ แต่กลับพูดว่าเกย์มีความคิดต่างจากชาย-หญิงปกติ และจะไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

3.2 การสร้างภาพแทนกลุ่ม LGBTQ+ ของภาพยนตร์เรื่อง แพลร์รักฉันด้วยใจเธอ

ภาพยนตร์เรื่อง แพลร์รักฉันด้วยใจเธอ เป็นภาพยนตร์ LGBTQ+ การสร้างภาพแทนของตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้จึงไม่ได้สร้างให้มีการแต่งกาย หรือการแสดงออกที่มีลักษณะของความเป็นหญิงออกมาอย่างชัดเจน แต่เป็นการสร้างในลักษณะที่ทำให้ตัวละครไม่แตกต่างจากสมาชิกคนอื่นในสังคม มีการใช้สัญลักษณ์ต่างๆเป็นตัวแทนความหมายของการเปิดเผยอัตลักษณ์ของตัวละครซึ่งจะปรากฏให้เห็นในตัวละครของเต้ และไอ้เอ๋ว

ภาพยนตร์ใช้ตัวละครในการเล่าเรื่องราวของการค้นหา และค้นพบตัวเองและแต่ละตัวละคร โดยจะนำเสนอตัวละคร LGBTQ+ ใน 3 ลักษณะ 1. เกย์ที่เพิ่งค้นพบตัวเอง 2. เกย์ที่ไม่เปิดเผยตัวตน และ 3. เกย์ที่เปิดเผยตัวตน

เต้

เป็นตัวแทนของเกย์ที่เพิ่งค้นพบตัวเอง ยังไม่มีความชัดเจนในรสนิยมทางเพศของตัวเองเดิมคิดว่าชอบผู้หญิงจากการที่เต้พยายามจีบเพื่อนผู้หญิงที่ชื่อตาล จนกระทั่งได้กลับมาสนิทกับไอ้เอ๋วอีกครั้งทำให้เริ่มมีความสับสน กลัวการโดนดูหมองว่าไม่ปกติเพราะครอบครัวของเต้เป็นครอบครัวคนจีน โดนแม่คาดหวังว่าจะต้องแต่งงานมีลูกตามคตินิยมของจีน รวมทั้งเพื่อนในกลุ่มเดียวกันมีแฟนเป็นผู้หญิง เต้จึงเป็นภาพแทนของคนที่กำลังค้นพบ หรือค้นพบเพศวิถีของตนเอง

● สัญลักษณ์

○ สี

ในตอนต้นของภาพยนตร์สีของเสื้อผ้าที่ตัวละครใส่ส่วนใหญ่จะเป็นสีฟ้า หรือน้ำเงิน ต่อมาภายหลังกลับมาสนิทกับไอ้เอ๋วแล้วเต้มักจะใส่เสื้อสีแดง หรือม่วง

ภาพที่ 3.20 เต้สวมเสื้อสีน้ำเงิน ในตอนที่ 1

ภาพที่ 3.21 เต้สวมเสื้อสีฟ้า ในตอนที่ 2

ภาพที่ 3.22 เต้สวมเสื้อสีแดง ในตอนที่3

○ มะพร้าว

ตอนต้นของภาพยนตร์เต้เป็นคนที่ไม่ชอบมะพร้าวมักจะบ่นว่าเหม็นเวลาได้กลิ่น แต่ไอ้เอ๋อชอบกลิ่นมะพร้าว ใช้ปากกา ยาสระผมกลิ่นมะพร้าว ภายหลังเต้กลับเอา กระดาษที่เขียนด้วยปากกากลิ่นมะพร้าวของไอ้เอ๋อมาดม

ภาพที่ 3.23 เต้ดมกระดาษที่เขียนด้วยปากกากลิ่นมะพร้าว

○ ดอกชบา

ดอกชบาสีแดง แทนไอ้เอ๋อ จากตอนที่เต้ และไอ้เอ๋อเอาดอกชบาสีแดงมาทัดหูเล่น และดอกชบาสีม่วง แทนตาล จากตอนที่ตาลมาหาเต้และเต้ดันไปเห็นเสื้อชั้นในตาล เป็นลายดอกชบาสีม่วง ในภาพยนตร์มีการปรากฏของดอกชบาหลากครั้ง

ภาพที่ 3.24 ดอกชบาแดง

ภาพที่ 3.25 ดอกชบาม่วง

ต่อมาตอนที่ตาลขอกให้เต๋มานั่งเฝ้าฝักวาดรูป เป็นวันที่ตาลเลือกใส่เสื้อชั้นในดอกชบาสีม่วง และจะให้คำตอกกับเต๋หลังจิบกันมานาน ตาลให้เต๋ระบายสีดอกชบาให้โดยหวังว่าเต๋จะระบายดอกชบาเป็นสีม่วง แต่เต๋กลับระบายสีแดง เป็นการสื่อความหมายว่าเต๋เลือกได้ไอ้เอ๋วแทนตาล

ภาพที่ 3.26 ตาลใส่เสื้อชั้นในลายดอกชบาสีม่วง

ภาพที่ 3.27 เต๋ระบายสีดอกชบาแดง

ไอ้เอ๋ว

เป็นตัวแทนของเกย์ที่ชัดเจนกับเพศวิถีของตนแต่ยังไม่เปิดเผย เป็นตัวละครที่เปิดเผยตัวตนกับคนที่สนิทใจ นั่นคือเต๋ จากตอนที่เต๋ถามว่าไอ้เอ๋วแอบชอบใคร ไอ้เอ๋วเลือกกับเต๋คนแรกว่าตนชอบบาสเพื่อนในกลุ่มเดียวกัน

- **สัญลักษณ์**

- **สี**

ในตอนต้นของภาพยนตร์จะเห็นตัวละครจะใส่เสื้อสีแดงเป็นหลัก แต่หลังจากกลับมาสนิทกับเต๋จะใส่เสื้อสีฟ้า

ภาพที่ 3.28 ไอ้เอ๋วใส่แจ็คเก็ต ตอนที่ 1

ภาพที่ 3.29 ไอ้เอ๋วใส่แจ็คเก็ต ตอนที่ 3

ภาพที่ 3.30 ไอ้เอ๋วใส่เสื้อสีฟ้า ตอนที่ 4

○ ยกทรง

เป็นตอนหลังที่ไอ้เอ๋วถูกเตปฎิเสษ ไอ้เอ๋วจึงแอบเอายกทรงของแม่มาใช้และถ่ายรูปลงโซเชียลมีเดีย แต่ต่อมาก็รีบถอดรูปลบรูปและร้องไห้

ภาพที่ 3.31 ไอ้เอ๋วใส่ยกทรง

จากฉากนี้ภาพยนตร์ต้องการสื่อว่าถึงไอ้เอ๋วจะชัดเจนกับเพศวิถีของตนแต่ก็มีบางครั้งที่เขาไม่พอใจ และตั้งคำถามกับตัวเอง การที่นำยกทรงมาลองใส่หมายความว่าถ้าหากไอ้เอ๋วเป็นผู้หญิงจะทำให้เตะชอบเขาหรือไม่ แต่ไอ้เอ๋วก็รีบถอดออกเพราะเขาไม่ได้ต้องการเป็นผู้หญิงเขาเป็นเกย์ที่ชอบผู้ชาย และอยากให้เตะรักเขาในแบบที่เขาเป็น และการลบรูปสามารถสื่อได้ว่าตัวไอ้เอ๋วเองก็ยังไม่พร้อมที่จะบอกให้คนอื่นรู้ว่าเขาเป็นเกย์

บาส

เป็นตัวแทนของเกย์ที่ชัดเจนในเพศวิถีแบบเปิดเผย ภาพยนตร์สร้างภาพโดยให้ตัวละครมีบุคลิกนิ่ง สุขุม เรียบร้อย เก๋บัว เป็นคนเจียบๆแต่ก็ไม่อายที่จะเป็นตัวของตัวเอง มีปรากฏในภาพยนตร์ดังนี้

ภาพที่ 3.32 บาสบอกชอบไอ้เอ๋ว

จากรูปเป็นฉากกินเลี้ยงวันปิดคอสเรียนพิเศษที่โรงเรียนเรียนพิเศษ ซึ่งเป็นตอนที่บาสบอกชอบไอ้เอ๋วในห้องเรียนพิเศษต่อหน้าเพื่อน และเหล่าซือ และฉากที่บาสเป็นแฟนกับไอ้เอ๋วแล้วเดินจับมือกันในพื้นที่สาธารณะ ไอ้เอ๋วจึงได้ถามบาสว่าไม่อายหรือ บาสตอบกลับมาว่าไม่อาย

ภาพที่ 3.33 บาสเดินจับมือกับไอ้เอ๋ว

การใช้สัญลักษณ์ต่างๆในการสร้างภาพแทนของเต้ และไอ้เอ๋วเป็นการสื่อถึงพัฒนาการของตัวละคร เช่นสีของเสื้อผ้าที่ตอนเรื่องจะมีสีประจำของตนเองแต่ก็จะใส่เสื้อสีฟ้า สีน้ำเงิน และไอ้เอ๋วมักจะใส่เสื้อสีแดง แต่ในภายหลังเต้เริ่มใส่เสื้อสีแดง และไอ้เอ๋วใส่เสื้อสีฟ้า อีกทั้งเต้ที่ตอนแรกไม่ชอบกลิ่นมะพร้าว แต่ภายหลังมาสามารถดมกลิ่นมะพร้าวได้โดยไม่บ่นว่าเหม็น สามารถตีความได้ว่าทั้งคู่ยอมรับการเข้ามาอยู่ในชีวิตของกันและกัน

จากการรับชมภาพยนตร์เรื่อง แปลรักฉันด้วยใจเธอ จะเห็นได้ว่า ภาพยนตร์ได้สร้างภาพแทนของเกย์เป็น 3รูปแบบ ได้แก่ 1.เกย์ที่เพ็งคั้นพบตัวเอง 2.เกย์ที่ไม่เปิดเผยตัวตน และ 3.เกย์ที่เปิดเผยตัวตน โดยภาพยนตร์จะสร้างให้ตัวละครมีลักษณะไม่แตกต่างจากสมาชิกคนอื่นในสังคม แต่ใช้สัญลักษณ์ต่างๆเป็นนัยยะของการเข้าใจเพศวิถีของตัวละคร เช่นการใช้สีของเสื้อ สีของดอกชบา

สิ่งของเป็นสัญลักษณ์ของการค้นพบเพศวิถีของตัวละคร และการให้ตัวละครเกย์ที่เปิดเผยตนเองให้มีความเรียบร้อย เกือบตัว ภาพยนตร์ต้องการสร้างภาพแทนของเกย์ให้มีหลากหลายรูปแบบและพยายามลบภาพจำเก่าๆเกี่ยวกับเกย์ที่คนมักจะคิดว่าคนที่เป็นเกย์แบบเปิดเผยจะต้องมีความเป็นสาว ต้องเป็นคนแรงๆเสียงดัง

โดยภาพรวมแล้วภาพยนตร์เรื่อง แพลร์รักฉันด้วยใจเธอ เป็นภาพยนตร์รักชาย-ชาย ที่นำเสนอเกี่ยวกับการค้นหาตัวตนของวัยรุ่น มีการพูดถึงความสับสนในเพศวิถีของตัวละคร และการถูกคาดหวังจากสังคมของผู้ชายในครอบครัวคนจีน

3.3 แนวคิดทางปรัชญาในภาพยนตร์เรื่อง Sweet Munchies

- **แนวคิดปิตาธิปไตย**

ปิตาธิปไตย (Patriarchy) หรือ “ระบบชายเป็นใหญ่” คือระบบทางสังคมรูปแบบหนึ่งที่กำหนดให้เพศชายเป็นผู้คุมอำนาจในระบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ระบบการเมือง กฎหมาย เศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ครอบครัว เป็นต้น ซึ่งก่อให้เกิดการแบ่งแยกหน้าที่ และวิถีคิดระหว่างชายหญิงให้มีความแตกต่างอย่างชัดเจน พลากร เจียมธีระนาถ (อ้างถึงใน ไกล่รุ่ง ภู่ออนโสม, และ รัญชนีย์ ศรีสมาน, 2563)

- **ความเป็นชายได้อำนาจปิตาธิปไตย**

ภายใต้ระบบสังคมชายเป็นใหญ่ ไม่เพียงแต่ผู้ชายมีอำนาจเหนือผู้หญิง แต่ผู้ชายก็ยังมีอำนาจเหนือกว่าผู้ชายด้วย “ความเป็นชาย” ที่กดทับผู้ชายแบ่งตามชาติพันธุ์ สีผิว รายได้ สถานะทางเศรษฐกิจ และสถานภาพทางสังคมดังที่ Raewyn Connell ได้จัดลำดับความเป็นชายออกเป็น 4 ชั้น (Chanan Yodhong. 2560 : ออนไลน์)

1. **ความเป็นชายแบบเจ้าโลก (Hegemony)**

แนวคิด “ความเป็นชายแบบเจ้าโลก” หรือ “ชายเป็นใหญ่” เป็นแนวคิดจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางชนชั้นของ Antonio Gramsci โดยอธิบายถึงการอ้างอำนาจ อิทธิพลที่เหนือกว่าผู้อื่นในสังคมของคนกลุ่มหนึ่ง Connell จึงมองว่าความเป็นชายเจ้าโลกไม่ได้มีลักษณะตายตัว แต่ขึ้นอยู่กับช่วงเวลาหนึ่งๆ แต่อย่างไรก็ตาม ความเป็นชายแบบเจ้าโลกจะเกิดขึ้นเมื่ออุดมคติทางสังคมและอำนาจสถาบันต่างๆ ในสังคมมีความสอดคล้องกัน กล่าวคือการแสดงออกของความเป็นชายในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเป็นรูปแบบ และบรรทัดฐานของความเป็นชายที่เป็นที่ยอมรับ และถูกนำไปเปรียบเทียบกับความเป็นชายในลักษณะอื่นๆ แต่ความเป็นชายในลักษณะอื่นๆจะไม่ถูกยอมรับ เช่น ชายรักชายที่ในบางสังคมมองว่าการแสดงดังกลุ่มดังกล่าวไม่สอดคล้องกับวิถีของความเป็นชาย ทำให้กลุ่มชายรักชายโดนกดทับเอาไว้ โดยส่วนใหญ่ผู้ชายกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีปริมาณน้อยมากเมื่อเทียบกับอัตราประชากรเพศชาย

2. ความเป็นชายแบบผู้สมรู้ร่วมคิด (Complicity)

คือ ชายที่ตระหนักถึงลักษณะของชายเป็นใหญ่ที่ถือครองอำนาจพยายามดันตนเองเข้าไปในกลุ่ม “ความเป็นชายแบบเจ้าโลก” แต่ไม่สามารถปฏิบัติ หรือแสดงออกตามบรรทัดฐานที่สังคมคาดหวังได้ เช่น รูปลักษณ์ การแต่งกายของผู้ชายที่สังคมมองว่าดูดี เป็นที่ยอมรับของสังคม แต่ถึงผู้ชายกลุ่มนี้จะไม่สามารถปฏิบัติตนตามบรรทัดฐานที่สังคมตั้งได้ แต่ก็ยังเป็นกลุ่มที่ได้รับผลประโยชน์ และอำนาจจากการเป็น “ผู้ชาย” โดยการใช้นิยามความเป็นชายเป็นการย้าภาพจำของผู้ชายว่าเป็นเพศที่มีความ สุขุม นุ่มลึก แข็งแกร่ง และมีความสามารถมากกว่าผู้หญิง โดยส่วนใหญ่ ผู้ชายกลุ่มนี้เป็นผู้ชายส่วนใหญ่บนโลก

3. ความเป็นชายแบบรอง (Subordination)

คือ กลุ่มผู้ชายที่การปฏิบัติ หรือแสดงออกไม่ตรงตามบรรทัดฐาน และถูกมองว่าเป็นลักษณะที่แปลกแยกทำลายความเป็นชาย Connell ได้ยกตัวอย่างความสัมพันธ์ทางอำนาจระหว่างผู้ชายที่รักต่างเพศ หรือ “ชายแท้” และผู้ชายที่รักร่วมเพศหรือ “เกย์” เกย์มักโดนมองว่าเป็นผู้ชายที่ด้อยกว่าชายแท้ด้วยการปฏิบัติตัว การแสดงออก และความชอบส่วนตัวทำให้เกย์ต่ำต้อยที่สุดในหมู่ผู้ชาย ทำให้ถูกขับออกจากความเป็นชายและถูกกลืนไปกับความเป็นหญิงตามอุดมการณ์ปีตาธิปไตย และเพื่อไม่ให้ผู้ชายถูกกลืนไปกับความเป็นหญิง จึงเกิดกระบวนการต่อต้านรักร่วมเพศ (Homophobia) เพื่อปลุกฝังมายาคติต่างๆ กีดกันกลุ่มผู้ชายที่ไม่ตรงตามบรรทัดฐานให้หลุดออกจากความเป็นชาย ทำให้ความเป็นชายในลักษณะหนึ่งต้องปกปิดพฤติกรรม และความสัมพันธ์ของตนเอาไว้

นอกจากนี้ผู้ชายรักต่างเพศบางคนที่ไม่เห็นด้วยกับบรรทัดฐานความเป็นชายก็ถูกขับออกจากความเป็นชายด้วยการใช้คำศัพท์ที่ลดทอนความเป็นชายเรียกผู้ชายกลุ่มนี้ได้แก่ ไอซี่ขลาด ลูกแหง อ่อนแอ อ่อนไหว ปวกเปียก ชีแพ่ ไม่แมน เนิร์ด ชี้จุกจิก เป็นต้น จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่คำพวกนี้เป็นการลดทอนคุณค่าด้วย “ความเป็นหญิง”

4. ความเป็นชายชายขอบ (Maginalization)

คือ กลุ่มที่ไม่มีลักษณะตายตัว ขึ้นอยู่กับอำนาจของความเป็นชายเจ้าโลก กลุ่มนี้มักจะสัมพันธ์กับ เชื้อชาติ สีผิว ชั้นชั้น และฐานะทางเศรษฐกิจ Connell ได้ยกตัวอย่างความเป็นชายกลุ่มนี้โดยกล่าวว่า ในบริบทประเทศที่คนขาวอยู่เหนือกว่าอย่างสหรัฐอเมริกา นักกีฬาผิวสีอาจไม่ใช่ผู้ชายกลุ่มชายขอบ แต่กลับกันขาวผิวสีที่ไม่ได้เป็นนักกีฬาสามารถเป็นชายกลุ่มชาย

ขอบใต้ และเกย์ที่สังคมปิตาธิปไตยมักตีความว่าขาดความเป็นชาย จึงถูกจัดอยู่ในกลุ่มชายขอบและต่ำสุดของ “ความเป็นชาย” (Connell. 2005 : 77-81)

ตัวอย่างของภาพยนตร์ที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของการถูกกดทับของผู้ชายในสังคมปิตาธิปไตย ได้แก่ตัวละครคัง แทวาน เป็นตัวละครที่เป็นเกย์แต่ด้วยสังคมเกาลีได้เป็นสังคมปิตาธิปไตยทำให้เขาจะต้องปกปิดตัวตนของเขาเอาไว้ และถ้าเขาเปิดเผยตัวตนต่อสาธารณะเขาจะโดนสังคมประณาม และพัค จินซอง เมื่อตอนที่เค้าปลอมเป็นเกย์เวลาที่เขาไม่เห็นด้วยกับการกระทำบางอย่างของเพื่อนร่วมงานผู้ชายเขามักจะถูกเรียกด้วยคำลดทอนคุณค่าด้วยความเป็นหญิงต่างๆ และโดนคนในสังคมจับผิด เช่น “คุณนี่คนอ่อนไหวจังนะครั้บ” “อาหารที่ทำด้วยมือนั้น ยังไงก็ต้องทิ้งอยู่แล้ว”

● แนวคิดศาสนาคริสต์ต่อเพศหลากหลาย

ศาสนาคริสต์ นิกายคาทอลิกได้เข้ามาในประเทศเกาหลีผ่านการเข้ามาของมิชชันนารีในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 17 แต่ราชสำนักเกาหลีเข้มงวดในการเผยแพร่ศาสนามากพวกมิชชันนารีจึงมักจะโดนจับประหาร จนกระทั่งการเข้ามาของนิกายโปรเตสแตนต์ในช่วงที่เกาหลีลงนามในสนธิสัญญาเปิดประเทศกับตะวันตก คณะมิชชันนารีได้เข้ามาสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ให้เกาหลีมากขึ้น เช่นแนวคิดประชาธิปไตย โรงเรียน โรงพยาบาล ประจวบกับการเข้าพนักดินแดนของญี่ปุ่น ได้มีผู้กล้าหาญลงนามประกาศอิสรภาพที่เป็นคริสเตียนเกือบทั้งหมด ทำให้คนเกาหลีเลื่อมใส และเข้าร่วมเป็นคริสเตียนเพื่อปกป้องเอกราชให้ประเทศของตน นี่จึงเป็นเหตุผลที่คนเกาหลีตัยึดถือ และเชื่อในคำสอนของหลักศาสนาคริสต์ (อ่ำพล สุวรรณธาดา. ม.ป.ป : 31)

ตามพระคัมภีร์พระเจ้าเป็นผู้สร้างทุกสิ่งรวมถึงมนุษย์ มนุษย์คู่แรกที่พระเจ้าสร้างขึ้นมามีเพียงแค่สองเพศ คือ เพศชาย และเพศหญิง นั่นคือ อัดัม และอีฟ รวมถึงศาสนาคริสต์มีบัญญัติ 10 ประการเป็นบัญญัติที่สำคัญสำหรับชาวคริสต์ เป็นหลักการที่เป็นรูปธรรมเพื่อการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ได้แก่

1. อย่ามีพระเจ้าอื่นนอกจากเรา
2. อย่าออกพระนามพระเจ้าโดยไม่สมควร
3. วันพระเจ้าให้ถือเป็นวันศักดิ์สิทธิ์
4. จงนับถือบิดามารดา
5. อย่าฆ่าคน
6. อย่าล่วงประเวณี
7. อย่าลักทรัพย์
8. อย่านิินท้าวร้ายผู้อื่น
9. อย่าคิดโลภในประเวณี
10. อย่าคิดโลภในสิ่งของผู้อื่น

โดยในบัญญัติข้อที่ 6 อย่างล่งประเวณี โดยในบัญญัติมีคำอธิบายที่เกี่ยวข้องกับการรักร่วมเพศระหว่าง ชาย - ชายกล่าวว่า

“ชายใดเข้านอนกับผู้ชายทำอย่างกับผู้หญิงทั้งสองคนทำผิดในสิ่งที่พึงรังเกียจติให้ขวางทั้งสองคนนั้นเสียให้ตาย” (พระมหาสมชาย กตเตโช. 4 มิถุนายน 2563 : ออนไลน์)

จากคำอธิบายบัญญัติจะเห็นว่าได้ว่าการล่งประเวณีระหว่างชาย และชายนั้นเป็นความผิดหนัก และมีโทษเท่ากับการฆ่าคนที่กระทำความผิด โดยคำสอนเช่นนี้ทำให้คนในเกาหลีนับถือศาสนาคริสต์เข้าใจ และเชื่อว่าเพศมีเพียงแค่สองเพศ ได้แก่ ชาย และหญิง และความรักจะเกิดขึ้นได้แค่ระหว่างชาย และหญิงเท่านั้น ถ้าผู้ใดทำผิดบัญญัติ และรักร่วมเพศเท่ากับผู้นั้นจะเป็นคนไม่ดี กระทำบาปหนักจะโดนพระเจ้าลงโทษ และผู้ที่รับความเชื่อเหล่านี้มักจะใช้บัญญัติเป็นข้ออ้างในการก่อกรรม และทำร้ายร่างกายคนที่มีความหลากหลายทางเพศ และยังใช้โรคเอดส์เกี่ยวโยงว่าเป็นโรคของคนรักร่วมเพศ โดยให้เหตุผลว่าเป็นคือบทลงโทษที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้า และยังมีมีความเชื่อว่าการเป็นเกย์ หรือเป็นผู้หลากหลายทางเพศเหมือนโรคติดต่อกันอยู่ใกล้ หรือเห็นแล้วจะเป็นเกย์ตาม (วีระนันท์ ธิติพิมลพรณ, 2557)

ถึงในปัจจุบันสังคมเกาหลียังได้จะเริ่มเรียนรู้ และยอมรับการมีอยู่ของกลุ่มที่มีความหลากหลายของเพศมากขึ้นแต่ก็ยังมีคนจำนวนไม่น้อยที่ยังใช้แนวคิดที่กล่าวไปข้างตนมาเป็น การต่อต้านการมีอยู่ของผู้หลากหลายทางเพศ ตัวอย่างในภาพยนตร์ที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหานี้เช่น กลุ่มเคร่งศาสนาคริสต์ตั้งกลุ่มประท้วงหน้าสถานีโทรทัศน์เพื่อให้สถานียกเลิกรายการอาหารว่างกับเซฟเกย์ โดยให้เหตุผลว่าการเป็นเกย์เป็นผิดบาป และหากลูกชายพวกเขา มาดูรายการนี้แล้วจะเป็นเกย์ตาม และปาสีใส่เมื่อคิม อาจินพยายามอธิบายการทำรายการนี้

● ระบบอาวุโส

ระบบอาวุโส เป็นระบบที่เกิดจากการรวมกลุ่มของกลุ่มคนที่ยึดหลักระบบอาวุโสของขงจื้อ ตามสถาบันศึกษา หรือสถานที่ทำงาน ที่มีผู้อาวุโส ผู้น้อย รุ่นพี่ รุ่นน้อง ต่างก็ต้องปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามหน้าที่จนเกิดเป็นระบบเคารพ ช่วยเหลือ ผู้อาวุโสต้องดูแลผู้น้อย รุ่นพี่ต้องช่วยเหลือรุ่นน้อง

โดยในสังคมเกาหลียังจะเคร่งครัดกับระบบอาวุโสอย่างมาก เห็นได้จากภาษาเกาหลียังมีระดับภาษาใช้สำหรับผู้น้อยพูดกับผู้อาวุโส เพื่อแสดงความเคารพ นับถือ วัฒนธรรมการดื่มเหล้า หรือทานอาหารหลังเลิกงานที่ได้ขออนุญาตของระบบอาวุโสไว้ คือ เมื่อรุ่นพี่ หรือหัวหน้าชวนไป พนักงานทุกคนควรที่จะตอบตกลงเพื่อเป็นการแสดงความเคารพ และการปฏิบัติตัวของรุ่นพี่ต่อรุ่นน้อง ที่รุ่นพี่สามารถสั่งรุ่นน้องให้ทำตามคำสั่งโดยไม่สามารถค้าน หรือปฏิเสธคำสั่งได้ เพราะจะเป็นการไม่ให้เกิดเกียรติ หรือเป็นการทำทนายอำนาจ (อภิญา ปทุมวัน, 2555)

ตัวอย่างในภาพยนตร์ที่สะท้อนให้เห็นถึงระบบอาวุโส ได้แก่อาการไปกินเลี้ยงหลังเลิกงานในหลายๆตอนของภาพยนตร์ที่มักจะเป็นหัวหน้าแผนก หรือรุ่นพี่ในแผนกเป็นคนชวนรุ่มน่องในแผนก ฉากที่ตัวละครติม อาจिन โดนรุ่นพี่สั่งให้ทำงานของรุ่นพี่ และเติมของในครัวซึ่งไม่ใช่หน้าที่ของเธอแต่เธอก็ต้องทำเพราะรุ่นพี่เป็นคนสั่ง

3.4 แนวคิดทางปรัชญาในภาพยนตร์เรื่อง แพลร์กฉั่นด้วยใจเธอ

● ผู้ชายในครอบครัวจีน

สังคมจีนมีลักษณะอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มก้อน และยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณีจีนที่เคยปฏิบัติมาตั้งแต่ยุคบรรพบุรุษ ดังนั้นค่านิยมของชาวจีนส่วนใหญ่จึงมักรับอิทธิพลจากลัทธิขงจื้อซึ่งเป็นลัทธิที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อคนจีน หลักขงจื้อที่สำคัญ และประเสริฐสุดของชาวจีน คือการรัก และภักดีต่อครอบครัว กล่าวคือรากฐานของสังคม คือครอบครัว ครอบครัวเป็นทุกสิ่งในชีวิตสังคมจีน ดังนั้นสมาชิกครอบครัวต้องมีความเคารพเชื่อฟังผู้นำครอบครัว และพร้อมจะทุ่มเทชีวิตเพื่อครอบครัว

โดยปกติแล้วครอบครัวจีนจะให้ความสำคัญ และเน้นให้ผู้ชายเป็นใหญ่ จะต้องมีสามีหรือผู้ชายเป็นหัวหน้าครอบครัว และมีอำนาจสูงสุดในการตัดสินใจต่างๆ ผู้ชายเท่านั้นที่สามารถเป็นผู้สืบสกุล หน้าที่ และสิทธิของบุคคลในครอบครัวมีการแบ่งแยกกันอย่างชัดเจนตามความอาวุโส อายุ เพศ เนื่องจากให้ความสำคัญ และให้ผู้ชายเป็นใหญ่จึงทำให้ผู้หญิงได้รับความกดดันต่างๆที่สังคมคาดหวัง และมักจะโดนมองข้ามความสำคัญอย่างสิ้นเชิง แต่ในขณะเดียวกันผู้ชายเองก็ได้รับความกดดันเช่นเดียวกันเพียงแต่เป็นความกดดันในรูปแบบที่แตกต่างจากผู้หญิง

เพราะผู้ชายสามารถสืบทอดวงศ์ตระกูล และเป็นผู้นำครอบครัวต่อไปได้ ในครอบครัวจีนจึงมักจะมีบทบาท และหน้าที่ที่ครอบครัวคาดหวังต่อผู้ชาย โดยแบ่งตามฐานะได้ 4 ฐานะ

1. ผู้ชายในฐานะบุตร
 - 1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างบุตร กับบิดา
 - 1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุตร กับมารดา
2. ผู้ชายในฐานะพี่น้อง
3. ผู้ชายในฐานะสามี
4. ผู้ชายในฐานะบิดา

(เกษม ปราณีธยาศัย, 2544)

โดยในภาพยนตร์ได้มีการนำเสนอตัวละครครอบครัวจีน โดยในครอบครัวมีแม่ พี่ชาย และน้องชาย โดยมีการนำเสนอผู้ชายในครอบครัวจีนในฐานะบุตรความสัมพันธ์ระหว่างบุตรกับมารดา และฐานะพี่น้องดังนี้

○ **ผู้ชายในฐานะบุตร (ความสัมพันธ์ระหว่างบุตร กับมารดา)**

โดยส่วนใหญ่ครอบครัวจีน มารดามักจะมีบทบาทในด้านการเลือกคู่ครองของลูกชาย ผู้ชายมักจะโดนคาดหวังให้แต่งงานมีลูกสืบทอดวงศ์ตระกูล บางครอบครัวมารดามักจะเป็นจับคู่ให้ลูกชาย บางครอบครัวมารดาเพียงแค่ออกความเห็น หรือสอบถามประวัติ อาชีพคู่ครองที่ลูกชายเลือกแต่ไม่สามารถบังคับให้ลูกชายแต่งงานกับคนที่ตนเลือกได้ โดยในภาพยนตร์ตอนที่เต๋ยยังตามจีบตาลอยู่นั้น แม่ของเต๋ยมักจะถาม และพูดกับเต๋ยอยู่เสมอว่า **“ตาลยอมคบกับเต๋ยเมื่อไหร่เต๋ยต้องบอกแม่นะ”** และตอนที่ โก๋หุน พี่ชายของเต๋ยพาแฟนมาแนะนำให้ครอบครัวได้รู้จัก แม่ของเต๋ยก็พูดกับเต๋ยว่า **“แม่นุญาตให้เต๋ยมีแฟนแล้ว เอาอย่างโก๋เฮาลี...”** คำพูดเหล่านี้เป็นคำพูดที่แสดงให้เห็นถึงความคาดหวังของแม่ที่อยากจะให้ลูกชายทั้งสองได้แต่งงาน

○ **ผู้ชายในฐานะพี่น้อง**

■ **ลูกชายคนโต**

ครอบครัวไหนที่บิดาเสียชีวิตลูกชายคนโตจะทำหน้าที่เหมือนบิดาคนที่สองของครอบครัวโดยเฉพาะด้านการเงิน โดยในภาพยนตร์ โก๋หุน ที่เป็นลูกชายคนโต เป็นตัวแทนของความเป็นพ่อที่เป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นเสาหลักของบ้านแทนพ่อที่เสียไปแล้ว เป็นคนหาเงินส่งกลับให้ที่บ้าน และเป็นคนส่งเสียค่าเทอมให้เต๋ย

■ **ลูกชายคนเล็ก**

ถึงแม้ในครอบครัวจีนลูกชายคนโตมักจะโดนคาดหวัง และกดดันโดยครอบครัวแล้ว แต่พี่น้องก็โดนกดดันจากครอบครัวไม่ต่างกันโดยการโดนเปรียบเทียบ และคาดหวังให้ต้องทำตาม หรือประสบความสำเร็จเหมือนพี่ ในภาพยนตร์แม่ของเต๋ยมักจะพูดชมโก๋หุนทั้งด้านผลการเรียน หน้าที่การงาน การสร้างครอบครัวของพี่ชายกับเต๋ยตอนเต๋ยเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย และมักจะชอบพูดอวดลูกค้าที่มากินข้าวที่ร้านอยู่เสมอ

บทที่ 4

การยอมรับกลุ่ม LGBTQ+

4.1 การยอมรับกลุ่ม LGBTQ+ ในประเทศเกาหลีใต้

4.1.1 สังคมเกาหลีใต้

เกาหลีใต้เป็นประเทศที่ประเทศหนึ่งที่มีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน และเป็นประเทศที่มีเหตุการณ์ความไม่สงบต่อประเทศเกิดขึ้นมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการถูกญี่ปุ่นยึดอาณานิคม ในช่วง ค.ศ. 1910-1945 การแบ่งประเทศออกเป็นเกาหลีเหนือ-เกาหลีใต้ ในช่วง ค.ศ. 1948 และสงครามระหว่างเกาหลีเหนือ-เกาหลีใต้ในช่วง ค.ศ. 1950-1953 นี่อาจเป็นเหตุผลที่คนเกาหลีส่วนใหญ่เป็นคนที่ฝังใจกับเรื่องราวในอดีต มีแนวคิดชาตินิยม และอนุรักษ์นิยม เพราะการเข้ามาของชาติอื่นๆ ที่ก่อให้เกิดความวุ่นวายในประเทศ แต่ถึงจะเผชิญหน้ากับปัญหาสงครามติดต่อกัน แต่กลับเป็นประเทศที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมต่างๆ อย่างก้าวกระโดด ถึงในปัจจุบันเกาหลีจะเปิดรับเอาวัฒนธรรมของชาติอื่นๆ เข้ามามากขึ้นแต่ขนบธรรมเนียม และความเชื่อบางอย่างที่คนเกาหลียังปฏิบัติกันอย่างเคร่งครัดในชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ตามการพัฒนาประเทศอย่างรวดเร็วเป็นเพียงแค่ความเจริญทางวัตถุเท่านั้น เพราะในสังคมเกาฬียังคงมีปัญหาทางสังคมมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความไม่เท่าเทียมทางเพศ และการต่อต้านกลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBTQ+) ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีผลมาจากความเชื่อ และการปลูกฝังค่านิยมบางอย่าง โดยเฉพาะลัทธิขงจื้อที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อทัศนคติต่างๆ ของผู้คนได้ฝังรากลึกไปในทุกส่วนของสังคมเกาหลี

● ขงจื้อ

ลัทธิขงจื้อเป็นลัทธิที่สังคมเกาหลีใต้ได้รับอิทธิพลมาอย่างยาวนานจากการเข้ามาของจีน โดยแนวคิดนี้ถูกเผยแพร่เข้ามาในประเทศเกาหลีตั้งแต่ศตวรรษที่ 15 พร้อมๆ กับการเข้ามาของพุทธศาสนา ในสมัยนั้นอำนาจการเมืองของเกาหลีขึ้นอยู่กับตระกูลใหญ่ๆ และพวกชนเผ่า ไม่ใช่อยู่ที่สังคมเมือง หรือรัฐ สังคมเลยไม่เป็นระเบียบการเข้ามาของขงจื้อจึงเหมือนเป็นการจัดระเบียบสังคมจึงทำให้ศาสนาพุทธเสื่อมลง

การจะปกครองประเทศให้ดี มีระเบียบได้ผู้ปกครองจะต้องจัดระเบียบครอบครัวของตนให้ดีกว่าก่อน เพราะฉะนั้นแนวความคิดเรื่องครอบครัวของขงจื้อจึงเป็นแนวคิดที่ยังหลงเหลือในปัจจุบัน ระบบครอบครัวของขงจื้อเชื่อว่า จักรวาลมีเพียงครอบครัวใหญ่ครอบครัวเดียว มีการเรียงลำดับความสูงต่ำจากชั้นต่ำสุดคือมนุษย์ขึ้นไปจนถึงสวรรค์สวรรค์เป็นแหล่งรวมทุกสิ่งและเป็นบรรพบุรุษของสรรพสิ่งบนโลก ดังนั้นมนุษย์ต้องปฏิบัติตามฟ้าลิขิต โดยมีบัญญัติ 5 ประการที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว ได้แก่

1. ความสัมพันธ์ระหว่างสวรรค์ และโลก ชาย และหญิง สามี และภรรยา
2. ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ กับลูกชาย
3. ความสัมพันธ์ระหว่างพี่ชาย กับน้องชาย
4. ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน กับเพื่อน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครอง และผู้ใต้ปกครอง

จากบัญญัติ 5 ประการทำให้สังคม และครอบครัวเกาหลีเป็นไปตามระเบียบแบบแผน โดยเฉพาะเรื่องการเคารพผู้ใหญ่ และกตัญญูต่อพ่อแม่ และในอดีตลูกชายจะต้องเป็นผู้สืบสกุลทางบ้าน ถ้าหากบ้านไหนไม่สามารถมีลูกชายได้ก็จะถือว่าเป็นเรื่องผิดร้ายแรง เป็นการอกตัญญูเพราะไม่สามารถสืบทอดสกุลของครอบครัวได้ (กัญญาวีร์ สุนทรานนท์, 2559)

● การปกครองแบบเผด็จการ

นอกจากความเชื่อขงจื้อแล้ว ในช่วงที่เกาหลีใต้ถูกปกครองด้วยระบอบเผด็จการยิ่งเป็นยุคที่ต่อกฎบัตรฐานความรักต้องเป็นระหว่างชาย และหญิง ระบอบเผด็จการในเกาหลีใต้ ในปี ค.ศ.1963 นายพลพัก จองฮี ทำการรัฐประหาร และปฏิรูปสังคม และการปลูกฝังค่านิยมต่อต้านคอมมิวนิสต์อย่างรุนแรงโดยปรามปราบขบวนการประชาธิปไตย และการเรียกร้องสิทธิมนุษยชนอย่างสิ้นเชิง แล้วยังมีการปลูกฝังความคิดเรื่องความชายเป็นใหญ่ด้วยการแบ่งบทบาทระหว่างชาย และหญิง โดยผู้ชายต้องมีหน้าที่บทบาทของผู้ชาย ต้องเป็นผู้นำ ต้องเป็นพ่อคน ผู้หญิงต้องมีหน้าที่ บทบาทของผู้หญิง ต้องเป็นภรรยา ต้องเป็นแม่คน ค่านิยมครอบครัวแบบชาย-หญิงเท่านั้นที่เป็นที่ยอมรับ (นางเอกเกาหลี. 2564 : ออนไลน์)

● ศาสนาคริสต์

ศาสนาคริสต์ได้เข้ามามีบทบาทในเกาหลีใต้ตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 โดยนิกายโปรเตสแตนต์ เป็นนิกายที่ผู้คนส่วนใหญ่นับถือ ผนวกกับผู้มีอิทธิพลทางการเมืองจำนวนมากมีผลประโยชน์กับผู้มีอำนาจทางศาสนาจึงทำให้พรรคการเมืองหลายๆพรรคสนับสนุน และผลักดันนโยบายที่อนุรักษ์นิยม และสำหนักข่าว สื่อใหญ่ในเกาหลียังมีผลประโยชน์กับพรรคการเมืองทำให้การสร้างวาทกรรมความเกลียดชังถูกเผยแพร่ และผลักดันเพื่อต่อต้านการมีอยู่ของกลุ่ม LGBTQ+ มาตลอด เช่นวาทกรรม LGBTQ+ จะทำลายชาติ เพราะเป็นการรักเพศเดียวกันไม่สามารถมีบุตร สร้างครอบครัวที่สมบูรณ์แบบได้ ทำให้ประเทศไม่มีประชากรรุ่นใหม่ หรือวาทกรรมเรื่องโรคติดต่อที่คนเป็นเกย์มักจะเป็นเอดส์เป็นพาหะนำเชื้อ เป็นการลงโทษที่กระทำผิดประสงค์ของพระเจ้า

4.1.2 การเคลื่อนไหวของกลุ่ม LGBTQ+ ในเกาหลีใต้

จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์การรักร่วมเพศมีมานานแล้วแต่หลักฐานปรากฏให้เห็นแค่ชนชั้นปกครองเท่านั้นที่มีกิจกรรมการรักร่วมเพศในยุคสมัยราชวงศ์ชิลล่า จากบทกลอนที่มีการกล่าวถึงกิจกรรมร่วมเพศระหว่างชาย-ชาย แต่หลังการเข้ามาของขงจื้อทำให้การรักร่วมเพศโดนประนามว่าเป็นเรื่องชั่ว เลวทราม (Young-Gwan Kim and Sook-Ja Hahn, 2006)

การเคลื่อนไหวของกลุ่ม LGBTQ+ เริ่มมีบทบาท และพื้นที่ในสังคมประมาณ 20 ปีก่อนเท่านั้น ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1980 กลุ่มรักร่วมเพศต้องปกปิด แอบซ่อนเพราะยังไม่มีใครกล้าออกมาเปิดเผย และในขณะนั้นเกย์มักจะถูกมองว่าเป็นกลุ่มคนที่มีเชื้อ AIDS/HIV เป็นกลุ่มคนที่ต้องกลัว ในเวลาต่อมานักกิจกรรมพยายามที่เปลี่ยนความคิดของคนต่อกลุ่มรักร่วมเพศโดยในปี ค.ศ. 1995

นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยยอนเซ ในกรุงโซล ก่อตั้งกลุ่มเกย์ และเลสเบี้ยนชื่อ “Come Together” ออกนิตยสาร “Kirikiri” ที่แปลว่า “นกมารวมฝูงกัน” และต่อมาในเดือนธันวาคม พวกเขาได้รับเชิญไปออกรายการทอล์คโชว์ของสถานีโทรทัศน์ KBS เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับอุปสรรคการใช้ชีวิต และการถูกเลือกปฏิบัติของชนรักร่วมเพศในเกาหลีใต้ รวมถึงพยายามลบล้างความคิดที่ว่าชนรักร่วมเพศเป็นคนที่ติดเชื้อ AIDS/HIV จากการไปออกรายการครั้งนี้ได้สร้างผลเชิงบวกในสังคม การพูดคุยเกี่ยวกับปัญหาชนรักร่วมเพศเริ่มเป็นที่ยอมรับ และพูดถึงมากขึ้น (Young-Gwan Kim and Sook-Ja Hahn, 2006)

และในปี ค.ศ. 2000 เริ่มมีการจัดกิจกรรมเทศกาลการขับเคลื่อนให้มีการยอมรับในกลุ่ม LGBTQ+ (Pride) เกิดขึ้นครั้งแรก และในปีนี้ ฮง ซอกฮยอน นักแสดงที่มีชื่อเสียงได้ออกมาเปิดเผยตัวตนว่าเขาเป็นเกย์ผ่านสื่อเป็นครั้งแรก กระแสสังคมที่มีต่อการเปิดเผยครั้งนี้ค่อนข้างเป็นไปในทางลบ มีการต่อต้านฮง ซอกฮยอนโดนปลดออกจากรายการต่างๆ และถูกสังคมวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนัก แต่นี่ก็เป็นอีกปรากฏการณ์หนึ่งที่ทำให้คนเกาหลีตื่นตัวในเรื่องนี้มากขึ้น

ต่อมาในปี ค.ศ. 2006 ระหว่างงานแถลงข่าวเปิดตัวภาพยนตร์ No Regrets ผู้กำกับชื่อดัง คิมโจ กวางซู ออกมาเปิดเผยตัวตนต่อหน้าสื่อว่าตนเป็นเกย์ และในปี ค.ศ. 2012 คิม เปิดบริษัทโปรดักชั่น Rainbow Factory เป็นบริษัทที่เน้นสร้างหนัง LGBTQ+ โดยเฉพาะ และในปี ค.ศ. 2013 คิมประกาศแต่งงานกับแฟนหนุ่มต่อหน้าสื่อมวลชนด้วย

ในปี ค.ศ. 2008 เกิดการรวมตัวกันขององค์กรเคลื่อนไหวทางสังคมต่างๆ ชื่อว่า The Rainbow Action ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากคนเกาหลีส่วนหนึ่ง และชาวต่างชาติ เพื่อรณรงค์การออกกฎหมายปกป้อง คุ้มครองสิทธิของกลุ่ม LGBTQ+ ต่างๆ (นางเอกเกาหลี. 2564 : ออนไลน์)

ปัจจุบันเทศกาล Pride ในเกาหลีใต้ยังคงถูกจัดในทุกๆปีทำให้ผู้คนในสังคมเกิดความเคยชิน LGBTQ+ ผู้คนสมัยใหม่จะเริ่มเปิดกว้าง และเข้าใจผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ และเกิดกลุ่มคลับเคลื่อนไหวสังคมเกี่ยวกับกลุ่ม LGBTQ+ เกิดขึ้นมากมาย ทำให้ผู้คนที่มีความหลากหลายทางเพศเริ่มมีความมั่นใจในการเปิดเผยตัวตนมากขึ้น ดารา นักร้อง คนดังในสาขาต่างๆ เริ่มออกมาพูดถึง และสนับสนุนของคนกลุ่มนี้ LGBTQ+ เริ่มมีพื้นที่ในสื่อกระแสหลัก อุตสาหกรรมภาพยนตร์เริ่มสร้างภาพยนตร์ที่มีตัวละคร หรือเรื่องราวเกี่ยวกับกลุ่ม LGBTQ+ มากขึ้น แต่ยังคงมีคนกลุ่มนี้ที่ยังต้องซ่อนตัวตนเอาไว้เพราะกลัวว่าครอบครัว เพื่อน หรือที่ทำงานจะยอมรับไม่ได้ แม้แต่ผู้จัดงาน Pride บางคนยังต้องใส่หน้ากากปกปิดตัวเองเพราะกลัวว่าถ้ามีใครรู้จักเห็นจะทำให้พวกเขาโดนเลือกปฏิบัติ (ปรพพล รุ่งรจนา. มปป. : ออนไลน์) เห็นได้จากเหตุการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่สร้างผลกระทบ และทวีคูณอคติต่อผู้คนกลุ่ม LGBTQ+ ในเกาหลีใต้อย่างมาก เนื่องจากข่าวการแพร่ระบาด และมีผู้ติดเชื้อโคโรนาไวรัสจำนวนน้อยกว่ารายในย่านอิแทวอน ที่ขึ้นชื่อว่าเป็นย่านที่เต็มไปด้วยไนต์คลับ และบาร์ของชาว LGBTQ+ ทำให้ผู้คนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มโดนรัฐบาลแพ่งเล็งติดตามด้วยนโยบายเชิงรุกของของภาครัฐเป็นพิเศษ อีกทั้งยังโดนสื่อ

อนุรักษ์นิยมจู่โจมด้วยการตั้งข้อครหาว่าให้กั้ตามที่ดีเชื้อโรคอาจเป็นเกย์ อีกทั้งยังโดนเปิดเพยข้อมูลที่อยู่ ที่ทำงานของผู้ติดเชื้อ ทำให้เกิดกระแสความเกลียดชังต่อกลุ่ม LGBTQ+ มากกว่าเดิม เกิดการคาดเดาจากประชาชนว่ารัฐบาลเพียงแค่ต้องการหาแพะรับบาป และการต่อสู้การเคลื่อนไหวต่างๆที่ทำมา 20 ปีเหมือนต้องกลับมาเริ่มต้นใหม่ (Sungsub Choo and Sangsuk Kang. 2021 : online)

และงานใน Pride ปี ค.ศ. 2022 ที่จัดขึ้นในรอบ 3ปีเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่เกิดเสียงวิจารณ์แตกออกเป็น 2 ฝั่งอย่างชัดเจน โดนฝั่งหนึ่งที่เป็นงาน Pride ของกลุ่มเคลื่อนไหว Seoul Queer Culture Festival ที่มีผู้คนที่สนับสนุนความเท่าเทียมทางเพศออกมาร่วมการเดินขบวนเป็นจำนวนมาก โดยผู้คนที่เข้าร่วมต่างพูดกันว่าไม่ง่ายเลยในการจัดงานครั้งนี้ เพราะรัฐบาลท้องถิ่นพยายามยกเลิกกิจกรรมโดยให้เหตุผลว่ายังกังวลเกี่ยวกับระบาดของ COVID-19 แต่อย่างไรก็ตามการจัดงานก็เกิดขึ้นโดยมีการคาดเดาว่าทางรัฐบาลพยายามนำเสนอภาพลักษณ์ว่าเกาหลีใต้เป็นประเทศที่ยอมรับความหลากหลาย เปิดกว้างเรื่องสิทธิมนุษยชนโดยผ่านวัฒนธรรมเค-ป๊อป แต่ในความเป็นจริงนั้นสวนทางกลับภาพลักษณ์ที่รัฐบาลพยายามสร้างเพราะในขณะที่เดียวกันก็เกิดมีข้อต่อต้าน LGBTQ+ ขึ้นข้างๆโดยมีผู้ที่ต่อต้านการเรียกร้องความเท่าเทียมทางเพศของกลุ่มอนุรักษ์นิยม กลุ่มเคร่งศาสนา และกลุ่มต่อต้านเฟมินิสต์ ที่มีทั้งผู้สูงอายุ วัยกลางคน และวัยรุ่นทั้งชาย และหญิง โดยคนกลุ่มนี้ยังเชื่อว่าความรักเพศเดียวกันเป็นเรื่องผิด ความรักจะต้องเกิดขึ้นระหว่างชาย-หญิงเท่านั้น และการกระทำนี้ผิดตามหลักฐาน และความเชื่อที่ผู้คนกลุ่มนี้เชื่อ

4.1.3 ทศนคติของคนในสังคมต่อกลุ่ม LGBTQ+ ในเกาหลีใต้

ความคิด ความเชื่อที่ปลูกฝังกันมาตั้งแต่สมัยก่อนส่งผลต่อทัศนคติของคนต่อกลุ่ม LGBTQ+อย่างมากตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ในอดีตด้วยอิทธิพลของขงจื้อ และอิทธิพลของศาสนาคริสต์ได้เกิดการสร้างวาทกรรมต่อต้านคนรักร่วมเพศว่าเป็นสิ่งผิดปกติ และใครที่เป็นเกย์คือคนมีเชื้อ AIDS/HIV เป็นคนสกปรก และเคยมีวลีที่ว่าเกย์เป็นโรคของคนต่างชาติ และเชื่อว่าประเทศตนไม่มีคนรักร่วมเพศ จึงเกิดเป็นกระแสต่อต้าน และเลือกปฏิบัติต่อคนรักร่วมเพศเป็นวงกว้าง ทำให้ผู้คนกลุ่มนี้ต้องปกปิดตนเอง อยู่แบบหลบซ่อน ไม่สามารถเปิดเผยตัวตนได้แม้แต่คนที่ใกล้ชิดสนิทสนม แต่ภายหลังต่อมามีสื่อกระแสหลักหยิบยกการรักร่วมเพศขึ้นมาพูดคุยสังคมเริ่มรับรู้ของการมีอยู่ของคนกลุ่มนี้มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามทัศนคติของสังคมต่อคนกลุ่มนี้ก็ยังคงเป็นลบอยู่ โดยในปี ค.ศ. 2013 บริษัทใหญ่ระดับโลกอย่าง SAMSUNG ได้สั่งลบแอปพลิเคชันเกย์ Hornet โดยให้เหตุผลว่าผิดหลักค่านิยมของประเทศ และกฎหมายยังไม่อนุญาตให้มีเนื้อหา LGBTQ+ ในประเทศเกาหลี และยังบล็อกแอปพลิเคชันเกย์ในแต่ละประเทศที่ไม่ยอมรับด้วย นอกจากนี้ยังยกเลิกแอปพลิเคชันเกย์ชื่อดังอย่าง Grindr และ Jack'd ใน Google Play ของเกาหลีใต้โดยไม่มี การแจ้งเตือนไปยังผู้ผลิตแอปพลิเคชัน

ในด้านสื่อภาพยนตร์ และรายการต่างๆเริ่มเอาเรื่อง LGBTQ+ ขึ้นมามากขึ้นแสดงให้เห็นถึงการเปิดรับของคนในสังคมมากขึ้น เกิดซีรีส์หลายเรื่องที่มีการนำเสนอเกี่ยวกับชีวิต และตัว

ละคร LGBTQ+ เช่น Prison Playbook (2017), Love with Flaws (2019), Itaewon Class (2020), Sweet Munchies (2020), Mine (2021), Move To Heaven (2021) เป็นต้น แต่ในขณะเดียวกันก็เกิดการผลิตสื่อ รายการที่ออกมาต่อต้านอยู่ไม่น้อย โดยสื่อเหล่านี้มักจะนำเสนอกลุ่ม LGBTQ+ สร้างภาพให้เป็นตัวตลกมีลักษณะนิสัยที่ไม่ดี ตัวอย่างกระแสต่อต้านละครจากสังคมเมื่อมีภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับ LGBTQ+ เช่นในปี ค.ศ. 2010 เกิดกระแสต่อต้านจากผู้ปกครองในเกาหลีกลุ่มหนึ่ง และเกิดการรวมกลุ่มกันเป็นสหภาพคุณแม่แห่งเกาหลีใต้เพื่อข้อโฆษณาต่อต้าน และวิจารณ์ซีรีส์ด้านลบในหนังสือพิมพ์ The Chosun Ilbo หลังการออกอากาศซีรีส์เรื่อง Life is Beautiful ผ่านทางช่อง SBS โดยให้เหตุผลว่าพวกเขากลัวว่าลูกชายจะกลายเป็นเกย์ตามในซีรีส์ และลูกของพวกเขาจะเป็นโรค HIV และในปี ค.ศ. 2011 เกิดกระแสต่อต้านให้ปลดซีรีส์เรื่อง Daughters of Club Bilitis ซีรีส์ที่นำเสนอเรื่องราวของเลสเบี้ยน ผ่านช่อง KBS เพราะกลัวว่าจะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีให้กับเยาวชน (ปรพพล รุ่งรจนา. มปป. : ออนไลน์) ยิ่งกว่านั้นแล้วการเลือกประธานาธิบดีคนใหม่ ยูน ซอค-ยอล ในปี ค.ศ.2022 ที่เขาออกมาพูดว่าเขาต่อต้านแนวคิดเฟมินนิสต์ และจะยุบกระทรวงความเท่าเทียมทางเพศและครอบครัวทำให้สังคมเกิดกระแสต่อต้านความหลากหลายทางเพศมากกว่าเดิม

4.2 การยอมรับกลุ่ม LGBTQ+ ในประเทศไทย

4.2.1 สังคมไทย

ไทยเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมายาวนาน และมีความแตกต่างหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา ความเชื่อ ศาสนา วัฒนธรรม ลักษณะนิสัยของคนไทยส่วนใหญ่เป็นคนใจดี เป็นมิตร ใจกว้าง มีการอยู่ร่วมกันของคนหลายชนชาติได้แก่ ไทย, จีน, มาเลเซียและชนกลุ่มน้อยต่างๆ เช่น มอญ, เขมร, เมียนมาร์ และศาสนาที่ผู้คนนับถือเป็นหลักได้แก่ ศาสนาพุทธ นิกายเถรวาท ศาสนาอิสลาม ศาสนาคริสต์ นิกายคาทอลิก สังคมไทยเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมเห็นได้ผ่านศิลปวัฒนธรรม และความเชื่อต่างๆของไทยได้รับอิทธิพลมาจากความเชื่อทางศาสนาพุทธ นิกายเถรวาท และการผสมผสานของธรรมเนียมของอินเดีย จีน เขมร นอกจากความแตกต่างเหล่านี้ยังมีความหลากหลายอีกอย่างหนึ่งที่ถูกกลืนนั้นก็คือความหลากหลายทางเพศ โดยความหลากหลายทางเพศในสังคมไทยนั้นมีอยู่มาเนิ่นแล้วแต่ไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่าเริ่มต้นเมื่อใด แต่จะมีปรากฏให้เห็นในหลักฐานทางประวัติศาสตร์ต่างๆ เช่นคัมภีร์ และวรรณกรรมทางพุทธศาสนา กฎมณเฑียรบาล และกฎหมาย บันทึกเอกสาร วรรณคดี และจิตรกรรมฝาผนัง แต่เพราะคอคติของสังคมทำให้การศึกษาเกี่ยวกับประเด็นนี้มีค่อนข้างน้อย (อโนพร เครือแดง และ สุไลพร ชลวิไล. 2562 : 39)

- **ศาสนาพุทธ**

ในอดีตระบบความคิดความเชื่อเรื่องเพศภาวะของไทยในระบบศักดินาแบ่งเพศออกเป็น 3 เพศ ได้แก่ ชาย หญิง และกะเทย ใน **พระไตรปิฎก** มีการกล่าวถึง “บันฑะกะ” หรือ “กะเทย” ที่หมายถึงบุคคลที่ลักษณะทางกายภาพไม่ตรงกับลักษณะทางกายภาพของชาย และหญิง และบุคคลที่เกิดมามีทั้งสองเพศรวมทั้งพูดถึงการเปลี่ยน

หรือสลับเพศ โดยในพระไตรปิฎกได้กล่าวถึงบุคคลเหล่านี้ว่าเป็นบุคคลที่ห้ามบวชไม่
 บวชเป็นภิกษุ หรือภิกษุณี จากหลักฐานนี้เป็นการพูดถึงกะเทยว่าเป็นเพียงความผิดปกติ
 ที่ไม่ใช่ชาย หรือหญิง แต่ไม่ได้มีการกีดกันการมีอยู่ของกะเทย (อโนพร เครือแดง และ
 สุไลพร ชลวิไล. 2562 : 41)

บันทึกพฤติกรรมรักร่วมเพศ หรือความหลากหลายทางเพศมีปรากฏอยู่ใน **พุทธ
 ขาดก** เช่นเดียวกันโดยพุทธขาดกหลายเรื่องมีการพูดถึงกะเทยในแง่มุมมองของกฎแห่งกรรม
 ผลลัพธ์ของการทำผิดบาป จึงเกิดเป็นความเชื่อที่ว่าคนที่เกิดมามีความรักใคร่กับเพศเดียว
 หรือใครที่ต้องการเปลี่ยนเพศคือบطلงโทษของการกระทำบาปในชาติก่อน และภาพ
 พฤติกรรมรักร่วมเพศบน**จิตรกรรมฝาผนัง**ของวัด ได้แก่ พระที่นั่งพุทไธสวรรย์ สร้างขึ้น
 ในรัชกาลที่ 1, วัดสุวรรณาราม สร้างขึ้นในรัชกาลที่ 3, วัดคงคาราม จังหวัดราชบุรี
 สร้างขึ้นในรัชกาลที่ 1, วัดพระสิงห์ จังหวัดเชียงใหม่ สร้างขึ้นต้นพุทธศตวรรษที่ 25 หรือ
 ต้นรัชกาลที่ 5 เป็นต้น (“ประวัติศาสตร์ของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศใน
 ประเทศไทย” ม.ป.ป. : ออนไลน์)

- **การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง**

ในช่วงยุครัตนโกสินทร์เกิดข่าวการรักร่วมเพศกับนักแสดงโขนชายที่กรมหลวง
 รักรัชนเรศร พระราชโอรสในรัชกาลที่ 1 เลี้ยวไว้ ในช่วงรัชกาลที่ 4 และยังมีบันทึก
 พฤติกรรมของพระภิกษุที่เกี่ยวกับการ “เล่นสวาท” และพฤติกรรมการ “เล่นเพื่อน”
 ของหญิงที่รักร่วมเพศของหญิงสาววัง และในรัชกาลที่ 5 มีกฎหมายที่มีการพาดพิง
 พฤติกรรมการรักร่วมเพศ (“ประวัติศาสตร์ของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ
 ในประเทศไทย” ม.ป.ป. : ออนไลน์) จนกระทั่งในช่วงรัชกาลที่ 6 ได้รับแนวคิดแบบ
 วิกตอเรีย และอิทธิพลของการแพทย์แบบตะวันตกเข้ามาทำให้ระบบแนวคิดเรื่องสถานะ
 ของสังคมไทยแบ่งเพศออกเป็น 2 เพศ ได้แก่ ชาย และหญิงเท่านั้น และกำหนดหน้าที่
 บทบาททางเพศอย่างชัดเจนโดยผู้ชายจะต้องเป็นผู้นำ เป็นหัวหน้าครอบครัว ขณะที่
 ผู้หญิงจะต้องเป็นผู้ตาม เป็นภรรยา และการปฏิวัติ พ.ศ. 2475 เกิดนโยบายชาตินิยมที่
 ตอกย้ำการแบ่งหน้าที่ระหว่างชาย - หญิง สร้างอุดมการณ์ครอบครัวแบบอนุรักษ์นิยมที่
 ถูกหล่อหลอมจากรัฐโดยให้คุณค่ากับความสัมพันธ์ชาย - หญิงเป็นสิ่งถูกต้องทาง
 ศีลธรรม สะท้อนถึงความดีงามของสังคมไทย ส่งผลให้ **กะเทย หรือการรักร่วมเพศ**
 กลายเป็นอื่น และมีสถานะที่ด้อยกว่าชาย - หญิงในสังคม แต่ถึงอย่างไรก็ตามการมีอยู่
 ของคนรักเพศเดียวกันก็มีปรากฏให้เห็นในสังคมช่วงนั้น ในปี พ.ศ. 2478 มีข่าว
 หนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการจับกุมของนายถั่วดำ ที่เปิดช่องโสเภณีที่ใช้เด็กผู้ชายให้บริการ
 ทางเพศกับผู้ชายด้วยกัน เพราะในสมัยนั้นถือเป็นเรื่องที่ผิดปกติ ไม่เป็นที่ยอมรับอย่างยิ่ง
 และคำว่าถั่วดำถูกนำมาใช้เป็นคำลตทอนในการเรียกพฤติกรรมรักร่วมเพศ (อโนพร
 เครือแดง และสุไลพร ชลวิไล, 2562) และในปี พ.ศ. 2505 ข่าวหนังสือพิมพ์ได้พยายาม

สร้างวาทกรรมที่เกี่ยวกับ “กะเทย” โดยนำแนวคิดชี้ชะตาการแพทย์ เชื่อมโยง “กะเทย” เข้ากับปัญหาสังคม โรคทางจิตเวช และการแพร่ระบาดของ AIDS/HIV ส่งผลให้กะเทย ถูกแยกออกมาจากความปกติ จากการเข้ามาของแนวความคิด และอิทธิพลของตะวันตก ส่งผลให้เกิดแนวคิดที่ว่าเพศมีเพียงสองเพศเท่านั้นคือ ชาย และหญิง ผนวกกับสังคมไทย มีการปฏิบัติของสังคมที่สอดคล้องกับหลักศาสนาในหลายด้านทำให้ความหลากหลายทางเพศถูกมองกลายเป็นอื่น

4.2.2 การเคลื่อนไหวของกลุ่ม LGBTQ+ ในไทย

การเคลื่อนไหวของกลุ่ม LGBTQ+ เริ่มมีบทบาทจริงจังในสังคมไทยในช่วง พ.ศ. 2520 ซึ่งเป็นช่วงที่เกิดการระบาดของโรคเอดส์ครั้งแรกในไทย โดยผู้ตรวจพบเจอเชื้อคนแรกในประเทศไทยคือผู้ชายที่เป็นเกย์ที่เพิ่งกลับจากสหรัฐอเมริกาทำให้ผู้คนทั่วไปเกิดการเข้าใจผิดว่าเกย์เป็นผู้แพร่เชื้อ และจากการถูกกดดันให้ในกรอบความคิดของอนุรักษนิยมของผู้ชาย ผู้หญิง จึงเกิดการเคลื่อนไหวของกลุ่ม LGBTQ+ เพื่อต้องการสร้างภาพลักษณ์ ปรับทัศนคติ และปกป้องสิทธิเสรีภาพของกลุ่มผู้หลากหลายทางเพศ

โดยจากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้เกิดกลุ่มเคลื่อนไหวของกลุ่ม LGBTQ+ มากมาย แต่ละกลุ่มมีเป้าหมายที่เหมือนกันคือต้องการให้สังคมเข้าใจว่าผู้รักร่วมเพศเป็นคนปกติไม่ได้มีเชื้อโรคเพื่อให้เกิดการยอมรับในสังคม และสร้างการตระหนักถึงการป้องกันในการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มผู้รักร่วมเพศ โดยกลุ่ม **กุกเกย์** ต้องการสร้างภาพลักษณ์ของเกย์ให้มีความเรียบร้อยเหมือนกุลสตรี โดยต้องการให้คนเข้าใจว่าเกย์คือคนปกติ กลุ่ม **เส้นสีขาว** รณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ **ชมรมเพื่อวันพุธ** เป็นการรวมตัวกันเพื่อตรวจเลือดที่คลินิกแห่งหนึ่งของกลุ่มผู้ติดเชื้อ HIV เพื่อเป็นเปิดพื้นที่หารือ และให้กำลังใจซึ่งกันและกันของผู้ที่ติดเชื้อ **ชมรมรุ่งสีฟ้า** ตั้งค่ายแนะนำ และทำกิจกรรมเพื่อรณรงค์ให้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์และโรคแทรกซ้อน และปกป้องสิทธิ เสรีภาพของกลุ่มผู้หลากหลายทางเพศจากการถูกละเมิดสิทธิจากรัฐบาล เช่นการถูกกีดกันไม่ให้รับราชการ การถูกจับตามสวนสาธารณะ กลุ่ม **บางกอกเรนโบว์** ตั้งค่าย และทำกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ สร้างความรู้เกี่ยวกับเอดส์ด้วยการทำวิจัย และจัดเสวนาทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความภูมิใจให้กับกลุ่มที่รักร่วมเพศ โดยไม่ต้องปกปิด กลุ่ม **สะพาน** เน้นการสร้างความเข้าใจในสังคม ปรับทัศนคติของสังคมที่มีต่อกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน (วิภาดา เอี่ยมคง, 2553 อ้างถึงใน กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์ และคณะ. 2562 : 3763)

ในช่วงพ.ศ. 2540 กลุ่ม LGBTQ+ เริ่มมีพื้นที่ในสังคมมากขึ้นเห็นได้จากสื่อสำนักพิมพ์ออกข่าวเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศมากขึ้นเป็นจำนวนมาก ภาครัฐเริ่มให้ความสนใจเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศมากขึ้น ต่อมาในปี พ.ศ. 2545 จากการเคลื่อนไหว และผลักดันของกลุ่มอัญจารีทำให้กระทรวงสาธารณสุขไทยยอมรับการรักเพศเดียวกันไม่ใช่เรื่องผิด วิปรีต หรือเป็นโรคจิต (กฤตยา อาชวนิจกุล, 2554 อ้างถึงใน กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์ และคณะ. 2562 : 3765) ภายหลังจากกลุ่ม LGBTQ+ เริ่มเป็นที่ยอมรับในสังคมจากการมีพื้นที่บนสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ สื่อภาพยนตร์ สื่อนิตยสารต่างๆ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากและกลุ่ม LGBTQ+ มีพื้นที่ทางสังคมอย่างรวดเร็ว แต่อย่างไรก็ตาม

ตามกลุ่มคนหลากหลายทางเพศก็ยังโดนเลือกปฏิบัติอยู่ และยังคงเต็มไปด้วยข้อจำกัดต่างๆทั้งที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านกฎหมาย เห็นได้จากการเรียกร้องการร่างพ.ร.บ.สมรสเท่าเทียม และพ.ร.บ.คู่ชีวิต เพื่อคู่ชีวิตที่ไม่ว่าจะเป็นเพศไหนสามารถจดทะเบียนสมรสได้ และได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆที่กฎหมายรองรับแจกเช่นเดียวกับคู่สมรสชาย - หญิง โดยมีการยื่นเสนอต่อรัฐสภาให้แก้ไขถ้อยคำระบुरายละเอียดให้มีความเท่าเทียมมากขึ้น ซึ่งการเสนอแก้พ.ร.บ.นี้เริ่มมีมาตั้งแต่พ.ศ. 2555 แต่ถูกคว่ำ และไม่ได้รับเสียงสนับสนุนจากสภา และยังคงมีการเรียกร้องกันในเรื่องนี้อยู่จนถึงปัจจุบัน

4.2.3 ทักษะคติของคนในสังคมต่อกลุ่ม LGBTQ+ ในไทย

ความหลากหลายทางเพศในสังคมไทยมีมายาวนานแล้ว และสังคมก็รับรู้ถึงการมีอยู่ของคนกลุ่มนี้ แต่ผลักดันให้เป็นอื่นเพราะการปฏิบัติ พฤติกรรมไม่ตรงกับบรรทัดฐานของสังคมผนวกกับความคิด ความเชื่อของหลักศาสนาที่ผู้คนส่วนใหญ่นำมาใช้ในการดำเนินชีวิต ด้วยเหตุการณ์การแพร่เชื้อของโรคเอดส์ในไทยครั้งแรกจากชายที่เป็นเกย์ท่านหนึ่ง จากเดิมที่สังคมมองคนรักร่วมเพศในทางลบ มองการรักร่วมเพศเป็นจิตรเวทเป็นทุนเดิมแล้วยิ่งทำให้มีทัศนคติต่อกลุ่ม LGBTQ+ ในแง่ลบมากกว่าเดิม เพราะมองว่าโรคเอดส์เป็นโรคของเกย์ เกย์เป็นผู้แพร่เชื้อสังคมจึงเกิดการตั้งแง่และเลือกปฏิบัติกับคนกลุ่มนี้ ด้วยการปฏิเสธการเข้าทำงานในบริษัทเอกชน ข้าราชการ และการเข้าสังคมที่ผู้คนมองด้วยอาการหวาดกลัว ไม่มีพื้นที่และไม่ได้การยอมรับในสังคม และเกิดเป็นความรุนแรงต่อกลุ่ม LGBTQ+ จึงทำให้เกิดการรวมกลุ่มกัน และทำกิจกรรมทางสังคมเพื่อออกมาปรับทัศนคติกับคนในว่ากลุ่ม LGBTQ+ ก็เป็นคนปกติไม่ได้มีความผิดปกติแต่อย่างใด ต่อมากลุ่ม LGBTQ+ เริ่มมีพื้นที่ในสังคมมากขึ้นจากการให้ความสนใจจากรัฐบาล และสื่อต่างๆที่เริ่มออกข่าวเกี่ยวกับกลุ่ม LGBTQ+ สังคมเริ่มรับรู้การมีอยู่แต่ยังคงมีการเลือกปฏิบัติ และความรุนแรงต่อกลุ่ม LGBTQ+ อย่างเคย โดยนักวิชาการต่างประเทศที่ศึกษาเรื่องเพศวิเคราะห์ว่าสังคมไทยตอนนั้นเป็นลักษณะแบบ “ทนได้ แต่ยอมรับไม่ได้”

ในปีพ.ศ. 2540 เป็นต้นมาที่ถือว่าเป็นปีที่กลุ่ม LGBTQ+ มีพื้นที่ในสื่ออย่างมากไม่ว่าจะสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อภาพยนตร์ ที่เกิดการผลิตภาพยนตร์เรื่องราว และตัวละคร LGBTQ+ ออกมาเป็นจำนวนมาก แต่การนำเสนอของกลุ่ม LGBTQ+ เป็นการนำเสนอที่ยังมีอคติด้วยการสร้างภาพเหมารวมให้มีลักษณะบางอย่างที่ทำให้ไม่เหมือนผู้อื่น พฤติกรรมแปลกประหลาด เป็นกลุ่มที่ใช้อารมณ์ในการแก้ปัญหา และให้คนกลุ่มนี้เป็นตัวตลกต้องคอยสร้างเสียงหัวเราะให้ผู้ชม แต่ก็มีภาพยนตร์หลากหลายเรื่องที่พยายามลบล้างภาพจำแบบเหมารวมของสังคมที่มีต่อกลุ่ม LGBTQ+ เช่น ภาพยนตร์เรื่อง **สตรีเหล็ก** ในปีพ.ศ. 2543 เป็นเรื่องราวที่มวอลเลย์บอลชายที่มีผู้เล่นเป็นสาวประเภทสองเข้ามาใหม่ ทำให้ผู้เล่นในทีมไม่สบายใจที่จะเล่นด้วยและเกิดเรื่องราวต่างๆทั้งเรื่องตัวตนของ สาวประเภทสอง มิตรภาพ น้ำใจนักกีฬา รวมไปถึงเรื่องความรักตามมา ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้สร้างปรากฏการณ์มากมายในสังคมเพราะเป็นภาพยนตร์เรื่องแรกๆในยุคนั้นที่มีการนำเสนอตัวละครสาวประเภทสองในมุมที่แตกต่างจากภาพเหมารวมที่เคยมีมา และ เรื่อง **เพลงสุดท้าย** ที่ถูกนำมาทำใหม่อีกครั้งในปีพ.ศ. 2549 เป็นเรื่องราวของสาวประเภทสอง (Transgender) ที่ตัดสินใจจบชีวิตบนเวทีการ

แสดง เพราะผิดหวังในความรักจากชายหนุ่ม เป็นเรื่องที่น่าเสนอการไม่ยอมรับของสาวประเภทสองในสังคมไทยในสมัยนั้น ไม่ว่าจะเรื่องไหนก็ไม่สมหวัง แม้แต่เรื่องความรัก จากกระแสของภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องนี้ทำให้เกิดอิทธิพลอย่างมากในการสร้างภาพยนตร์ LGBTQ+ ในยุคหลังโดยในช่วงหลังเริ่มมีภาพยนตร์ที่นำเสนอตัวละครที่เป็นเกย์ขึ้น เช่นภาพยนตร์เรื่องเพื่อนกูรักมึงวะ และเรื่องรักแห่งสยาม โดยเป็นการนำเสนออัตลักษณ์อื่นของกลุ่ม LGBTQ+ ที่นอกเหนือสาวประเภทสอง โดยนำเสนอเรื่องราวชีวิต ความรักของตัวละครที่นอกเหนือการทำให้ตัวละครเป็นตัวละคร (“ภาพยนตร์ไทยเปลี่ยนแปลงหรือสะท้อนภาพลักษณ์เดิมที่อยู่สังคม” ม.ป.ป. : ออนไลน์) หลังจากการฉายภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวได้สร้างความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างมาก ทศนคติของสังคมเป็นไปในทางที่ดีขึ้น ผู้คนเข้าใจตัวตน และความรู้สึกของคนกลุ่มนี้ และด้วยอิทธิพลของภาพยนตร์ต่างๆ ส่งผลให้คนกลุ่ม LGBTQ+ ออกมาเปิดเผยตัวตนแสดงจุดยืนของตนมากขึ้น และมีผู้คนที่ออกมาสนับสนุนการมีอยู่ และการเรียกร้องสิทธิต่างๆ ของคนกลุ่ม LGBTQ+

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการสร้างภาพแทน และการยอมรับกลุ่ม LGBTQ+ ในเกาหลีใต้ และไทยผ่านภาพยนตร์ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาผ่านภาพยนตร์ 2 เรื่องได้แก่ ภาพยนตร์ซีรีส์เกาหลีเรื่อง Sweet Munchies และ ภาพยนตร์ไทยเรื่อง แปลรักฉันด้วยใจเธอ ภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่องมีการนำเสนอของตัวละครกลุ่ม LGBTQ+ โดย ผลการศึกษามีดังนี้

- **การนำเสนอกลุ่มความหลากหลายทางเพศ (LGBTQ+) ของภาพยนตร์**

จากการเรียกร้อย และการเคลื่อนไหวต่างๆของกลุ่ม LGBTQ+ ทำให้สังคมรับรู้การมีอยู่ของ คนกลุ่มนี้ในสังคม เห็นได้จากสื่อบันเทิงต่างๆโดยเฉพาะสื่อภาพยนตร์ที่ได้หยิบยกเอาความ หลากหลายทางเพศ มาเป็นหัวข้อในการถ่ายทอดเรื่องราว โดยในประเทศไทยการมีตัวละคร หรือ ภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับ LGBTQ+ ถือเป็นเรื่องปกติในสังคมไปแล้ว เพราะสังคมไทยค่อนข้างเปิดกว้างกับ ความหลากหลายทางเพศในวงการบันเทิง แต่ในสังคมเกาหลีที่กลุ่มผู้หลากหลายทางเพศยังไม่ค่อยได้ การยอมรับ และยังไม่มียุทธศาสตร์ในสื่อมากนักดังนั้นการที่ภาพยนตร์นำเอาความหลากหลายทางเพศมา สอดแทรกในภาพยนตร์ถือว่าเป็นปรากฏการณ์ใหม่ในสังคมเกาหลีใต้ ผู้ศึกษาจึงต้องการศึกษาการ นำเสนอภาพแทนของความหลากหลายทางเพศในสื่อของสองประเทศว่ามีการนำเสนออย่างไร

ภาพยนตร์เรื่อง Sweet Munchies ได้นำเสนอภาพแทนของเกย์ในสองลักษณะ คือ 1.เกย์ที่ เปิดเผยตัวตน และ 2.เกย์ที่ยังไม่เปิดเผยตัวตน โดยการนำเสนอของเกย์ในลักษณะที่ 1 ภาพยนตร์จะ สร้างภาพแทนของเกย์ด้วยการให้ตัวละครแต่งตัวโดดเด่นกว่าตัวละครอื่นในฉากเดียวกัน มีการแสดง ออกแบบมีความเป็นหญิงเพื่อสื่อสารกับผู้ชมว่านี่คือตัวละครเกย์ ส่วนการนำเสนอเกย์ในลักษณะที่ 2 ภาพยนตร์นำเสนอเกย์ลักษณะนี้ด้วยการสร้างภาพลักษณ์ภายนอก และการแสดงออกของตัวละครให้ มีลักษณะไม่แปลกแยกจากสมาชิกคนอื่นในสังคม การแสดงออกความชอบเชิงชู้สาวของตัวละครมี ความคลุมเครือให้ผู้ชมได้คาดเดาเอง และเฉลยให้ผู้ชมรู้ตอนที่ตัวละครเปิดเผยอัตลักษณ์ของตนกับ ครอบครัว และเพื่อน แต่เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องเป็นภาพยนตร์ที่เน้นความสัมพันธ์รักรระหว่างชาย – หญิงที่มีตัวละครเกย์ในเรื่อง จึงมีการนำเสนอตัวละครเกย์ให้ไม่สมหวังในความรัก และใช้ความเป็น เกย์ในการ Queerbaiting เป็นส่วนใหญ่ มีการเล่าเรื่องปัญหา และอคติที่เกย์ต้องพบเจอ เนื่องจาก สังคมยังไม่คุ้นชินกับความหลากหลายทางเพศบนพื้นที่สื่อเนื้อหาของภาพยนตร์เรื่องนี้จะเน้นไปในทาง สร้างความตระหนักต่อสังคมว่าเกย์เป็น อัตลักษณ์ทางเพศที่มีอยู่ในสังคมที่โดนเลือกปฏิบัติ และถูก รังเกียจอย่างไม่มีเหตุผล

ส่วนการนำเสนอภาพแทนของภาพยนตร์เรื่อง แปลรักฉันด้วยใจเธอ จะนำเสนอตัวละครเกย์ ใน 3 ลักษณะ คือ 1.เกย์ที่เพิ่งค้นพบตัวเอง 2.เกย์ที่ไม่เปิดเผยตัวตน และ 3.เกย์ที่เปิดเผยตัวตน แต่การ นำเสนอจะไม่สร้างภาพแทนของเกย์ให้แตกต่างจากสมาชิกอื่นในสังคมแต่จะใช้สัญลักษณ์ต่างๆเป็นนัย ยะของการเข้าใจเพศวิถีของตัวละครโดยเฉพาะเกย์ในลักษณะที่ 1 ที่จะใช้สีของเสื้อผ้า และสิ่งของ ต่างๆในการนำเสนอการเข้าใจ และยอมรับเพศวิถีของตัวละคร เนื่องจากสังคมคุ้นชินกับความหลา

กลายทางเพศบนพื้นที่สื่อเนื้อหาของภาพยนตร์เรื่องนี้จะเป็นการเล่าเรื่องความรักระหว่างชาย-ชาย มีการนำเสนอความกังวล และปัญหาการโดนกดดันจากครอบครัวของตัวละคร เช่นครอบครัวคนจีนที่คาดหวังให้ลูกชายที่ลูก ความกังวลว่าครอบครัวจะไม่ภูมิใจที่ตนเป็นเกย์ และภาพยนตร์ได้พยายามนำเสนอภาพแทนของเกย์ในรูปแบบอื่นนอกจากการสร้างให้ตัวละครมีความเป็นหญิงเพื่อความเข้าใจกับผู้ชมว่าความเป็นเกย์ไม่จำเป็นจะต้องยึดติดกับลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

- การยอมรับกลุ่มความหลากหลายทางเพศ (LGBTQ+)

- เกาหลีใต้

เกาหลีใต้เป็นประเทศที่มีพัฒนาการในด้านต่างๆอย่างรวดเร็วไม่ว่าจะเป็นในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และอุตสาหกรรม แต่อย่างไรก็ตามพัฒนาการที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเหล่านี้ก็เป็นเพียงความเจริญทางวัตถุเท่านั้นเพราะในสังคมเกาหลียังคงมีปัญหาทางด้านมนุษยชนโดยเฉพาะปัญหาความไม่เท่าเทียมทางเพศ และการต่อต้านกลุ่มความหลากหลายทางเพศ (LGBTQ+) ถึงแม้ประเทศเกาหลีใต้ในปัจจุบันจะเริ่มเปิดรับเอาวัฒนธรรมของชาติอื่นๆเข้ามา แต่ผู้คนส่วนใหญ่ก็ยังมีความเป็นอนุรักษ์นิยมไว้

ด้วยอำนาจอิทธิพลของลัทธิขงจื้อในสมัยโบราณโดยเฉพาะแนวคิดเรื่องครอบครัว และแนวคิดเรื่องความกตัญญูที่แบ่งบทบาท หน้าที่ชายหญิงออกอย่างชัดเจนโดยผู้ชายจะต้องทำหน้าที่ดูแล สืบสารวงศ์ตระกูล ความเชื่อทางศาสนาคริสต์ที่เชื่อว่าพระเจ้าสร้างมนุษย์ขึ้นมาเพียง 2 เพศเท่านั้น คือชาย และหญิง และบทบัญญัติทางศาสนาข้อที่ 6 ที่มีการกล่าวถึงการรักร่วมเพศว่าเป็นการกระทำบาปขัดกับความประสงค์ของพระเจ้า ผนวกกับช่วงการถูกปกครองด้วยระบอบเผด็จการยิ่งเป็นการตอกย้ำ และสร้างบรรทัดฐาน ค่านิยมเรื่องบทบาทหน้าที่ของชายและหญิงที่ยังฝังรากลึกอยู่ในทุกส่วนของเกาหลีทำให้สังคมมีความเข้าใจที่ผิดต่อกลุ่มความหลากหลายทางเพศ และคนกลุ่มนี้ถูกผลักออกให้เป็นอย่างอื่นในที่สุด

คนกลุ่มความหลากหลายทางเพศต้องเจอการถูกกดขี่ การเลือกปฏิบัติต่างๆทำให้เกิดการเคลื่อนไหว และเรียกร้องสิทธิของกลุ่มความหลากหลายทางเพศ การเคลื่อนไหวของคนกลุ่มนี้ในช่วงแรกเป็นการเคลื่อนไหวเพื่อให้สังคมรู้ถึงการมีอยู่ และต้องการปรับทัศนคติของสังคมที่มีต่อกลุ่มความหลากหลายทางเพศ ในขณะเดียวกันมีนักแสดง และผู้กำกับออกมาเปิดเผยตัวตนต่อสาธารณะทำให้สังคมตระหนักกับความหลากหลายทางเพศมากขึ้น ภายหลังจากต่อมา กลุ่มเคลื่อนไหวต่างๆออกมาเรียกร้องสิทธิ และเสรีภาพของคนกลุ่มนี้มีทั้งผู้สนับสนุนและต่อต้านแต่สังคมก็เริ่มชินกับการมีอยู่ของคนกลุ่มนี้มากขึ้น และทางรัฐบาลที่พยายามสร้างภาพลักษณ์ของประเทศว่าเปิดรับความหลากหลายทางเพศเพราะกระแสวัฒนธรรมเค-ป๊อป จากการที่สื่อกระแสหลักเริ่มนำเอาความหลากหลายทางเพศแทรกเข้าไปในภาพยนตร์ ซีรีส์ คนมีชื่อเสียงหลายวงการออกมาสนับสนุนกลุ่มความหลากหลายทางเพศ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันถึงจะมีผู้จำนวนมากออกมาสนับสนุนกลุ่มความหลากหลายทางเพศแต่กระแสการต่อต้านคนกลุ่มนี้ก็มีจำนวนไม่น้อยเช่นเดียวกัน จากการประท้วงการฉายซีรีส์ ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหารักร่วมเพศ เพราะยังมีคนที่เชื่อ

ว่าการรับชมสื่อที่เนื้อหาแบบนี้จะทำให้เด็กเกิดการเลียนแบบเป็นการขัดกับศีลธรรมของสังคม การกีดกันกลุ่มความหลากหลายทางเพศของบริษัทใหญ่ๆในเกาหลีใต้ การก่อกบฏต่อต้านการมีอยู่ของกลุ่มความหลากหลายทางเพศของกลุ่มเคร่งศาสนา และประธานาธิบดีคนล่าสุดของเกาหลีใต้ ยุน ซอกยอล ออกมาพูดว่าเขาต่อต้านเฟมินิสต์ และยุบกระทรวงความเท่าเทียมทางเพศและครอบครัว จากการต่อต้านของผู้มีอำนาจในสังคมทำให้กลุ่มคนที่มีความคิดตรงเกลียดกลัวที่จะออกมาต่อต้าน และทำให้กระแสการต่อต้านความเท่าเทียมทางเพศมีมากกว่าเดิม

○ ไทย

สังคมไทยมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา ความเชื่อ และวัฒนธรรมรวมอยู่เข้าด้วยกัน มีลักษณะสังคมแบบพหุวัฒนธรรมเห็นได้จากงานศิลปะ วัฒนธรรม และความเชื่อทางศาสนาพุทธ นิยายเถรวาท มีความหลากหลายต่างๆรวมถึงความหลากหลายทางเพศที่อยู่ในสังคมไทยมานานแล้วเห็นได้จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ เช่น ในพระไตรปิฎกที่มีการแบ่งเพศเป็น 3 เพศได้แก่ เพศชาย เพศหญิง และบันฑะเทรก หรือกะเทย เป็นการพูดถึงบุคคลที่ไม่สามารถบวชเป็นภิกษุ หรือภิกษุณีได้ บนจิตกรรมฝาผนังที่มีภาพพฤติกรรมรักร่วมเพศ ในพุทธชาดกที่มีการพูดถึงกะเทยในแง่ของผลลัพธ์การทำบาปในพุทธชาดกหลายเรื่อง และจากบันทึกทางประวัติศาสตร์ตั้งแต่ต้นยุครัตนโกสินทร์ที่มีจดบันทึกพฤติกรรมรักร่วมเพศของคนในวัง จนกระทั่งการเข้ามาของอิทธิพลแนวความคิดแบบตะวันตกในช่วงรัชกาลที่ 6 และการสร้างค่านิยมลักษณะครอบครัวแบบอนุรักษนิยมทำให้กะเทย หรือการรักร่วมเพศกลายเป็นอื่นไปในสังคม

การเคลื่อนไหวของกลุ่มความหลากหลายทางเพศในสังคมไทยเริ่มจากการเข้ามาของโรคเอดส์ครั้งแรกในประเทศไทย โดยผู้ตรวจพบเชื้อคนแรกคือผู้ชายเกย์ที่กลับมาจากสหรัฐอเมริกา ทำให้ผู้คนเข้าใจว่าเอดส์เป็นโรคของเกย์ จึงเกิดเป็นกลุ่มเคลื่อนไหวหลากหลายกลุ่มโดยเป้าหมายสำคัญของกลุ่มการเคลื่อนไหวคือต้องการปรับทัศนคติของสังคม และให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ ต่อมาจากการเคลื่อนไหวของกลุ่มความหลากหลายทางเพศส่งผลให้ผู้คนกลุ่มนี้มีพื้นที่ในสังคมมากขึ้นจากการที่ภาครัฐ สื่อสำนักพิมพ์นำเสนอข่าวเกี่ยวกับผู้รักร่วมเพศทำให้สังคมรับรู้การมีอยู่ของคนกลุ่มนี้แต่ก็ยังมีทางเลือกปฏิบัติ และเกิดความรุนแรงต่อกลุ่มความหลากหลายทางเพศ ภายหลังมีการผลิตสื่อภาพยนตร์ที่น่าเอาความหลากหลายทางเพศมาสอดแทรกเนื้อหาในเรื่องเช่นภาพยนตร์เรื่องสตรีเหล็ก ภาพยนตร์เรื่องเพลงสุดท้าย ภาพยนตร์เรื่องเพื่อนกูรักมึงวะ และภาพยนตร์เรื่องรักแห่งสยาม ที่หลังจากฉายภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวก็เกิดปรากฏการทางสังคมอย่างมาก ทัศนคติของสังคมที่มีต่อความหลากหลายทางเพศเริ่มดีขึ้น แต่ถึงผู้คนในสังคมส่วนใหญ่เปิดกว้าง เข้าใจความหลากหลายทางเพศและออกมาสนับสนุนเป็นจำนวนมาก แต่สิทธิต่างๆของคนกลุ่มนี้ก็ยังไม่ได้รับการยอมรับมากนัก โดยเฉพาะสิทธิทางด้านกฎหมายจากการเรียกร้องร่าง พ.ร.บ.สมรสเท่า และ พ.ร.บ.คู่ชีวิตที่ยังจำกัดให้สามารถจดทะเบียนได้แค่คู่รักชาย-หญิงเท่านั้น

จากการศึกษาการยอมรับกลุ่มความหลากหลายทางเพศในประเทศเกาหลีใต้ และไทยแล้ว ผู้ศึกษาสังเกตว่ากลุ่มความหลากหลายทางเพศทั้งสองประเทศถูกผลักดันให้เป็นอื่นมีความคล้ายคลึงกันในช่วงการเข้ามามีอิทธิพลของอำนาจจากภายนอกอื่น เช่น การรกร่วมเพศถูกประณามในช่วงการเข้ามาของลัทธิขงจื้อ และศาสนาคริสต์ของประเทศเกาหลี และแนวความคิดพุทธเถรวาท การเข้ามาของความคิดแบบวิกตอเรีย อิทธิพลการแพทย์ตะวันตกของประเทศไทยที่ทำให้กะเทย และการรกร่วมเพศเป็นอื่นในสังคม แต่ความหลากหลายทางเพศในไทยดูได้รับการยอมรับมากกว่าเกาหลีใต้เพราะด้วยสภาพสังคมของไทยเป็นสังคมพหุนิยมมีความหลากหลายต่างๆทำให้ดูเหมือนสังคมมีความเปิดกว้างแต่เป็นการเปิดกว้างในลักษณะแบบ “ทนได้แต่ไม่ยอมรับ” คือคนส่วนใหญ่เปิดกว้าง รับผิดชอบต่อกลุ่มความหลากหลายทางเพศ ให้เสรีภาพในการแสดงออก แต่ยังไม่ยอมรับที่จะนำเอาความหลากหลายนี้มารวมเป็นหนึ่งกับคนทั่วไป และทางด้านกฎหมายที่ยังไม่มีกฎหมายที่ออกมาคุ้มครองสิทธิของคนกลุ่มนี้ แต่ในปัจจุบันผู้คนออกมาสนับสนุนการเรียกร้องสิทธิต่างๆของคนกลุ่มนี้มากขึ้น ผิดกับในสังคมเกาหลีที่สังคมยังมีลักษณะแบบอนุรักษนิยมจากการถูกรุกรานตั้งแต่ในสมัยอดีตทำให้บ้านเมืองวุ่นวายหลายครั้ง และการเข้ามาของลัทธิขงจื้อที่ชนชั้นนำสมัยก่อนใช้ในการจัดระเบียบสังคมทำให้เกิดแนวคิด และค่านิยมที่แบ่งหน้าที่ชาย-หญิงอย่างชัดเจนนี้ฝังรากลึกอยู่ในสังคมเกาหลี เป็นสาเหตุที่สังคมยังคงเป็นอนุรักษนิยม ยังไม่ค่อยยอมรับการมีอยู่ของความหลากหลายทางเพศ ถึงในปัจจุบันการเริ่มมีการพูดถึงความหลากหลายทางเพศในสื่อมากขึ้นคนก็ยังคนตั้งแง่และมีทัศนคติที่ไม่ดี เช่นคนที่มีชื่อเสียงออกมาประกาศตัวตนเขาจะโดนสังคมประณาม ถูกตั้งคำถามและโดนทำร้ายร่างกายเพียงเพราะอัตลักษณ์ทางเพศไม่ใช่คนรักต่างเพศ

บรรณานุกรม

สื่อสิ่งพิมพ์

ภาษาไทย

กัญญาวีร์ สุนทรานนท์, “ปัญหาสังคมเกาหลีสื่อที่สะท้อนจากละครเรื่อง God’s Gift 14 Days” (ปริญาอักษรศาสตรบัณฑิต อักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2563), 14-17

ปัญจรัตน์ ธิติจรูญโรจน์, “พัฒนาการยอมรับ LGBT ในประเทศไทย” (ปริญาอักษรศาสตรบัณฑิต อักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2563), 11-15

สมวดี ไชยเวช. (2556). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพศสภาพและพฤติกรรม. นครปฐม : คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.

อโนพร เครือแดง และสุไลพร ชลวิไล (2562). เพศแห่งสยาม. กรุงเทพฯ : สถาบันพิพิธภัณฑการการเรียนรู้แห่งชาติ

ภาษาอังกฤษ

Connell, R.W. (2005). *Masculinities*. (2nd ed). California : University of California Press Berkeley and Los Angeles

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ภาษาไทย

กุลธิดา จารุรัตนานนท์. จิตวิเคราะห์: ตัวการสำคัญในการปลดปล่อยจิตใจสำนึกของมนุษย์ แต่จะชอบใครก็ได้...จริงหรือ. เข้าถึงเมื่อ 11 กุมภาพันธ์ 2566. เข้าถึงได้จาก <https://www.praphansarn.com/home/content/1872>

เกษม ปรานีธยาศัย. (2544). ผู้ชายในครอบครัวจีน กรณีศึกษา : ครอบครัวคนจีนแต่จิวในตำบลมหาชัย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). นครปฐม. มหาวิทยาลัยศิลปากร. สืบค้นได้จาก

http://www.thapra.lib.su.ac.th/objects/thesis/fulltext/thapra/Kasem_Praneetayasai/fulltext.pdf

ตรีษฐ อิงคุทานนท์. การเกลียดกลัวเฟมินิสต์ในเกาหลีสื่อ พื้นที่ของชายเป็นใหญ่และแอนโทเฟม. เข้าถึงเมื่อ 11 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://themomentum.co/gender-feminist-south-korea/>

ตรีษฐ อิงคุทานนท์. “เขาบอกว่าเกาหลีสื่อไม่มีเกย์” ปีตาริปไตย แอนโทเฟม โฮโมโฟเบีย อคติทางเพศในประเทศพัฒนาแล้ว. เข้าถึงเมื่อ 14 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://themomentum.co/gender-southkorea-homophobia/>

จักรกริช สังขมณี. (ม.ป.ป.). แนะนำหนังสือ ความเป็นชาย(ส์)หลากหลายมิติ: การสร้างความรู้การถือครองอำนาจ และการกลายเป็นอื่น *Masculinities*. เข้าถึงเมื่อ 7 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก

http://www.polsci.chula.ac.th/jakkrit/anthro/Home_files/Masculinities%20Review.pdf

- ธารารัตน์ เป็ดทิพย์. (2561). ภาพแทนครุฑในบทเพลงชุด “ครุฑในดวงใจ”. เข้าถึงเมื่อ 26 มีนาคม 2566.
เข้าถึงได้จาก <https://app.gs.kku.ac.th/gs/th/publicationfile/item/19th-ngrc-2018/HMO7/HMO7.pdf>
- นางเอกเกาหลี่. (2564). LGBTQ+มีที่ยืนในสังคมเกาหลีใหม่?ว่าด้วยความหลากหลายทางเพศในแดนกิมจิ.
เข้าถึงเมื่อ 14 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก
<https://www.blockdit.com/posts/600565d5a0d7d6193051b1e0>
- ปวรพล รุ่งรจนา. (ม.ป.ป). ทำไมคนเกาหลีได้ส่วนใหญ่อังยังไม่ยอมรับเกย์. เข้าถึงเมื่อ 14 กันยายน 2565.
เข้าถึงได้จาก <https://adaymagazine.com/korea-why-gays-not-accepted-in-korea/>
- ปุรินทร์ นาคสิงห์. (2556). การประกอบสร้างตัวตนเกย์ในภาพยนตร์ไทย. เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2565.
เข้าถึงได้จาก https://www.tci_admin,+Journal+manager,+3%20.pdf
- เพ็ญพิชชา มุ่งงาม. (2564). นรกไม่ใช่สถานที่แต่คือผู้คน: สำนวนนรกโชนของหนุ่มสาวเกาหลี่ เข้าถึงเมื่อ
26 กุมภาพันธ์ 2566. เข้าถึงได้จาก <https://www.the101.world/hell-joseon/>
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง. คณะมนุษยศาสตร์ (ม.ป.ป). ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม
2566 เข้าถึงได้จาก <http://www3.ru.ac.th/korea/article1/article10.pdf>
- สติฟ เทย์เลอร์. (2561). พระคัมภีร์ให้คริสเตียนมองคน LGBT อย่างไร?. เข้าถึงเมื่อ 14 มีนาคม
2566 เข้าถึงได้จาก <https://www.bbsthai.org/stevebbs/LGBT.pdf>
- สุรพันธ์ แสงสุวรรณ. (2565). แปลรักฉันด้วยใจเธอ. เข้าถึงเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2566. เข้าถึงได้จาก
<https://themodernist.in.th/comingout-bkppproject/>
- วัฒนา คุณประดิษฐ์. (2562). การประกอบสร้างความจริงในวรรณกรรม (4). เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2566.
เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/664812>
- อรัญญ์ นองพล. (2563). แปลรักฉันด้วยใจเธอ ความงดงามของซีรีส์ไทยที่ยืนหยัดเพื่อ LGBTQ อย่างไร
เคอะเขิน. เข้าถึงเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2566. เข้าถึงได้จาก <https://thestandard.co/i-told-sunset-about-you/>
- อิชย์อาณิคม ชิตวิเศษ. (2563). จาก ห อ ม สู่ #เฟมินิสต์ปลดแอก (2) : ใครว่าการเป็นผู้ชายไม่เจ็บปวด?
เข้าถึงเมื่อ 21 กุมภาพันธ์ 2566. เข้าถึงได้จาก <https://prachatai.com/journal/2020/12/90833>
- อิสริยา พาที. (ม.ป.ป.). “สมัยฉันนะ ลำบากกว่านี้อีก” ฮาวทูรับมือกับเหล่าคนแด (คนแก่ข้างสอน) แบบคน
เกาหลี่รุ่นใหม่ เข้าถึงเมื่อ 22 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก
<https://adaymagazine.com/kkondae/>
- โซฟี วิลเลียมส์. (2565). LGBTQ+ : แตรักควินเกาหลีได้กับการเคลื่อนไหวสร้างความตระหนักเรื่องความ
หลากหลายทางเพศ. เข้าถึงเมื่อ 12 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://bbc.in/40TgfC1>
- Chanan Yodhong. (2561). ในโลกที่ชายเป็นใหญ่ ก็เชื่อว่าผู้ชายจะไม่ถูกกดขี่. เข้าถึงเมื่อ 12 มีนาคม
2566. เข้าถึงได้จาก https://thematter.co/thinkers/oppression-in-patriarchy-world/18760#_ftnref

Prangmprang. (2563). **รีวิวซีรีส์ Sweet Munchies (2020) มื้อว่างแสนอร่อยที่เสิร์ฟพร้อมมุมมองความรักของคน 3 คน.** เข้าถึงเมื่อ 7 พฤษภาคม 2565. เข้าถึงได้จาก <https://www.korseries.com/korseries-sweet-munchies-2020/>

Korealism. (2564). **[รีวิวซีรีส์] Sweet Munchies – ซีรีส์ที่จะปลอบประโลมใจให้กับคนที่เหนื่อยล้ามาจากวันแยะ ๆ.** เข้าถึงเมื่อ 7 พฤษภาคม 2565. เข้าถึงได้จาก <https://www.k-dramath.com/2021/02/sweet-munchies.html>

ภาษาอังกฤษ

ASIANWIKI. (n.d.). **Sweet Munchies.** เข้าถึงเมื่อ 8 พฤษภาคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://asianwiki.com/Sweet_Munchies

Hyun-young Kwon Kim and John Cho. (n.d.) **The Korean gay and lesbian movement 1993 – 2008.** เข้าถึงเมื่อ 20 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก https://www.sarahlawrence.edu/faculty/media/Cho_Movement.pdf

Sungsub Billy and Sangsuk Sylvia Kang. (2021). **Queer South Koreans Hope for an Anti-Discrimination Law to End Decades of Discrimination.** เข้าถึงเมื่อ 19 กุมภาพันธ์ 2566. เข้าถึงได้จาก <https://time.com/6094503/south-korea-lgbtq-discrimination/>

Wikipedia. (n.d.). **LGBT history in South Korea.** เข้าถึงเมื่อ 2 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/LGBT_history_in_South_Korea

Wikipedia. (n.d.). **Media portrayal of LGBT people.** เข้าถึงเมื่อ 25 มีนาคม 2566. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Media_portrayal_of_LGBT_people#Breakdown_of_LGBT_representation

Wikipedia. (n.d.). **Sweet Munchies.** เข้าถึงเมื่อ 8 พฤษภาคม 2565. เข้าถึงได้จาก https://en.wikipedia.org/wiki/Sweet_Munchies#Part_6

Young-Gwan Kim, amd Sook-Ja Hahn. (2006). “Homosexuality in Ancient and Modern Korea,” **Culture, Health & Sexuality.** 8(1) : 59–65. เข้าถึงได้จาก <http://www.jstor.org/stable/4005436>